

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 30.1.2008
KOM(2008) 40 v konečném znění

2008/0028 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o poskytování informací o potravinách spotřebitelům

(předložená Komisí)

{SEK(2008) 92}

{SEK(2008) 93}

{SEK(2008) 94}

{SEK(2008) 95}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Předloha návrhu sjednocuje a aktualizuje dvě oblasti právních předpisů týkajících se obecného a nutričního označování potravin, na něž se vztahují směrnice 2000/13/ES a 90/496/EHS. Směrnice 2000/13/ES byla několikrát pozměněna a vývoj trhu s potravinami a očekávání spotřebitelů vyžaduje její aktualizaci a modernizaci.

Směrnice 90/496/ES požaduje, aby Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání této směrnice. Interinstitucionální postupy se změnilly a v některých případech musí Komise předložit spolu s návrhy na nové právní předpisy posouzení dopadů. K revizi právních předpisů týkajících se nutričního označování je připojeno posouzení dopadů, které uvádí přehled používání směrnice 90/496/EHS. Proto nebyla zpracována samostatná zpráva o provádění této směrnice.

- **Obecné souvislosti**

Obecné označování potravin – hlavní politickou vůlí, která motivovala první „horizontální“ legislativní nástroj pro označování potravin (směrnice 79/112/ES), bylo stanovit pravidla pro označování potravin jako nástroje pro volný pohyb potravin ve Společenství. Časem se ochrana práv spotřebitelů stala zvláštním cílem Evropského společenství.

V roce 2003 zahájilo GŘ SANCO v úzké spolupráci se zúčastněnými stranami hodnocení právních předpisů týkajících se označování potravin s cílem přehodnotit jejich účinnost a právní základ a identifikovat potřeby a očekávání dnešních spotřebitelů ohledně informací o potravinách s přihlédnutím k technickým a logistickým omezením. Závěry zveřejněné v roce 2004 určily zaměření budoucího návrhu.

Nutriční označování potravin – nedávno zveřejněná bílá kniha o strategii pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou zdůraznila zajištění potřeby spotřebitelů mít přístup k jasným a konzistentním informacím a informacím založeným na důkazech. Nutriční označování je zavedený způsob poskytování informací spotřebitelům na podporu výběru potravin podle zásad zdravé výživy. Panuje široká shoda, že lze posílit účinnost nutričního označování jako prostředku podpory schopnosti spotřebitelů zvolit si vyváženou stravu.

Zúčastněné strany podnikly iniciativy na podporu uvádění nutričních údajů na přední straně obalů. Metody označování potravin používané v současné době se liší, což může vytvářet překážky obchodu.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Návrh slučuje a mění tyto právní předpisy:

- směrnice 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy.

Tato směrnice stanoví společné požadavky na označování použitelné na všechny potraviny určené pro konečného spotřebitele a potraviny dodávané do zařízení společného stravování. Stanoví povinné údaje pro označování potravin.

Návrh zavádí určité obecné zásady týkající se poskytování informací o potravinách a vyvíjí řídicí mechanismus zohledňující vývoj, které by umožnily spotřebitelům informovaný výběr potravin. Povinné požadavky zůstávají všeobecně stejné s tím, že Komise má možnost navrhnout nové požadavky pro zvláštní otázky.

- směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin.

Návrh zavádí povinné označování klíčových nutričních prvků v hlavním zorném poli.

Kromě sloučení směrnic 2003/13/ES a 90/496/EHS jsou v návrhu přepracovány tyto předpisy:

- směrnice Komise 87/250/EHS ze dne 15. dubna 1987 o uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových na etiketách alkoholických nápojů určených k prodeji konečnému spotřebiteli
- směrnice Komise 94/54/ES ze dne 18. listopadu 1994 o povinném uvádění jiných údajů, než jsou údaje stanovené ve směrnici Rady 79/112/EHS, při označování určitých potravin
- směrnice Komise 1999/10/ES ze dne 8. března 1999, kterou se stanoví odchylky od ustanovení článku 7 směrnice Rady 79/112/EHS, pokud jde o označování potravin
- směrnice Komise 2002/67/ES ze dne 18. července 2002 o označování potravin obsahujících chinin a potravin obsahujících kofein
- nařízení Komise (ES) č. 608/2004 ze dne 31. března 2004 o označování potravin a složek potravin s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanolů nebo estery fytostanolů
- směrnice Komise 2004/77/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 94/54/ES, pokud jde o označování určitých potravin obsahujících glycyrrhizovou kyselinu a její amonnou sůl.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Návrh je v souladu s politikou Komise ke zlepšování právní úpravy, Lisabonskou strategií a strategií EU pro udržitelný rozvoj. Důraz je kladen na zjednodušení regulativního procesu, a tím na snížení administrativní zátěže a zlepšení konkurenceschopnosti evropského potravinářského průmyslu při současném zajištění bezpečnosti potravin, udržení vysoké úrovně ochrany veřejného zdraví a zohlednění globálních aspektů. Dále probíhá projekt, který zkoumá výši administrativních nákladů vyplývajících z horizontálních ustanovení v oblasti označování potravin, jehož výsledky by mohly poskytnout důležité informace.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Byly provedeny rozsáhlé průzkumy u všech zúčastněných stran s cílem získat názory na ustanovení stávajících právních předpisů a jejich používání a zjištění potřeby změn. Respondenty byli zástupci vládních i nevládních organizací, průmyslu a jednotlivci. Některé konzultace byly zaměřeny na členské státy, průmysl nebo spotřebitele.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Spotřebitelé požadují více „lepších“ informací na etiketách a mají zájem o jasné, jednoduché, srozumitelné, normalizované a směrodatné údaje. Zástupci výrobního odvětví mají za to, že existuje příliš mnoho požadavků na označování potravin vyžadujících zavedení podrobných technických pravidel. Objem a rozptýlení textů jde na úkor srozumitelnosti a koherence pravidel. Zástupci výrobního odvětví mají obavu z nákladů na provedení příslušných změn. Členské státy chtějí vyvážit potřeby spotřebitelů a výrobního odvětví, s přihlédnutím ke všem otázkám specifickým pro jednotlivé státy.

Zvláštní aspekty zdůrazněné při konzultaci v oblasti obecného označování potravin:

- pro spotřebitele je obtížné přečíst a pochopit text na etiketách;
- existuje řada potravin, na nichž chybí informace o alergenech;
- problematickou oblastí je označení původu;
- v oblasti uvádění složek alkoholických nápojů přetrvává právní vakuum.

Ohledně nutričního označování panuje názor, že začlenění nutričních údajů je důležitým zdrojem informací pro spotřebitele. Zúčastněné strany vyjádřily nespokojenost s příslušnými právními předpisy, ale rozcházejí se v názorech na to, jak tuto situaci zlepšit.

- někteří spotřebitelé požadují úplný přehled nutričního obsahu nebo mu dávají přednost, zatímco ostatní zajímá pouze zlomek těchto informací. Spotřebitelé a nevládní organizace v oblasti ochrany veřejného zdraví požadují povinné úplné a srozumitelné nutriční označování.
- zástupci výrobního odvětví mají obavy z normativní povahy právních předpisů a dopadu na vnější úpravu balení potravin. Chtějí pružnější přístup na bázi dobrovolnosti.
- členské státy si jsou vědomy potřeby omezit překážky vnitřního trhu, což usnadňuje harmonizovaný přístup. Avšak z některých stran sílí tlak na zvýšenou pružnost na vnitrostátní úrovni, zejména tam, kde se používají inovační systémy nutričního označování potravin.

V době od 13. března 2006 do 16. června 2006 proběhla na internetu otevřená diskuze. Komise obdržela 175 reakcí. Výsledky jsou dostupné na adrese http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/betterregulation/index_en.htm.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Byly zváženy některé základní alternativní přístupy:

Varianta nezasahování – tato varianta by zachovala současnou situaci s roztržitými právními předpisy, což by mělo tyto negativní důsledky:

- roztržitěná a zmatečná pravidla narušující účinné provádění;
- neodůvodněná zátěž pro potravinářství způsobená zastaralými, nadbytečnými nebo nejasnými požadavky;
- nekonzistentní používání etiket;
- neúčinnost označování potravin jako komunikačního nástroje;
- nemožnost přizpůsobit právní předpisy měnícím se trhům a oprávněným požadavkům spotřebitelů.

Byly zváženy zásahy v souvislosti s deregulací, vnitrostátními právními předpisy, nestatutárním přístupem nebo aktualizací právních předpisů Společenství.

Deregulace – tato varianta by znamenala zrušení základních nástrojů politiky v oblasti horizontálních pravidel označování potravin s přímým dopadem na vertikální pravidla označování.

Výrobci potravin by sice po krátkou dobu nadále používali současná pravidla, ale postupně by odstraňovali informace, které považují za zátěž. Neharmonizovaná pravidla by narušovala vnitřní trh, vedla ke špatné informovanosti a snižovala úroveň ochrany spotřebitelů. Stávající pravidla se osvědčila z hlediska volného pohybu zboží a ochrany spotřebitelů. Jejich odstranění by se setkalo s odporem většiny členských států a spotřebitelů vzhledem k tomu, že byli na současné požadavky zvyklí, a jakákoli změna by mohla být pokládána za zřeknutí se cenného „*acquis*“. Deregulace nebyla proto posouzena jako schůdný přístup.

Vnitrostátní právní předpisy – zrušení harmonizovaných pravidel by mělo za následek vytvoření vnitrostátních pravidel s těmito důsledky:

- různá vnitrostátní pravidla by vytvářela překážky pro vnitřní trh;
- narušení spravedlivé hospodářské soutěže;
- zvýšená administrativní zátěž pro výrobní odvětví;
- nekonzistentní přístup z hlediska obsahu a dostupnosti informací, což by vedlo ke zmatení spotřebitelů;
- různá úroveň ochrany pro občany EU.

Alternativní nestatutární přístup (samoregulace, společná regulace, poradenství) – různé podoby informací pro spotřebitele a současné trendy směrem k vývoji „nové legislativní kultury“ si vyžádaly posouzení přístupu, který by zajistil dosažení rovnováhy mezi pružností a normativností a mezi opatřeními na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU. Schůdnou variantou by mohlo být víceúrovňové řízení zdola (místní úroveň / vnitrostátní úroveň / úroveň Společenství) založené na zásadě závazku k používání formalizovaných osvědčených a měřitelných postupů.

Přesun již harmonizovaných podrobných požadavků směrem k tomuto přístupu by neměl žádnou přidanou hodnotu vzhledem k tomu, že by zbytečně zkomplikoval současné chápání zúčastněných stran a mohl by být vnímán jako deregulace. Na druhou stranu, pokud jde o nové strategické otázky, má zavedení propracovanějšího a udržitelného přístupu k informovanosti spotřebitelů založeného na osvědčených postupech a neustálém dialogu se zúčastněnými stranami potenciál pro dosažení výsledků prospěšných pro výrobní odvětví i spotřebitele.

V posouzení dopadů byly prozkoumány dopady hlavních variant revize ustanovení obecného a nutričního označování potravin z hlediska nepřijetí žádných opatření, přijetí dobrovolných opatření nebo přijetí normativních požadavků Společenství.

Komise provedla posouzení dopadů uvedené v pracovním programu; výsledná zpráva je dostupná na internetových stránkách Komise. Komise zpracovala zprávy o posouzení dopadů týkající se variant revize směrnice 2000/13/ES a směrnice 90/496/EHS, které se předkládají současně s tímto návrhem jako pracovní dokumenty zaměstnanců Komise.

Z posouzení dopadů vyplynulo, že dopad na výrobce lze zmírnit poskytnutím přechodných období, která umožní změny v označování provést v rámci běžného cyklu změn etiket, tedy v rámci systému fungujícím v tomto odvětví.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Návrh modernizuje, zjednodušuje a zpřehledňuje současnou situaci v oblasti označování potravin. Zejména tím, že:

- Přepracovává různá horizontální ustanovení v oblasti označování potravin. Slučuje uvedené právní předpisy (směrnice) do jediného právního předpisu (nařízení), což umožní maximální využití součinnosti pravidel Společenství a zvýší jejich konzistenci a přehlednost. Toto je účinná metoda zjednodušení, která by měla hospodářským subjektům a donucovacím orgánům poskytnout přehlednější a zjednodušený regulativní rámec.
- Zajišťuje soudržnost mezi horizontálními a vertikálními pravidly.
- Racionalizuje (aktualizuje, upřesňuje) povinné údaje požadované podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2000/13/ES.
- Zavádí pružný mechanismus řízení zdola (prostřednictvím systémů jednotlivých států), který by umožnil výrobnímu odvětví inovovat označování potravin a přizpůsobit pravidla označování různým a průběžně se měnícím trhům a požadavkům spotřebitelů.

Kromě toho návrh zavádí jasné zásady se zřetelnější dělicí čarou mezi povinnými a dobrovolnými informacemi. Hlavní změny týkající se všeobecných otázek v oblasti označování potravin jsou:

- upřesnění povinností v oblasti označování potravin pro jednotlivé provozovatele potravinářských podniků v celém dodavatelském řetězci,
- lepší čitelnost informací na etiketách a zavedení minimální velikosti písma pro povinné informace,
- zavedení požadavku, aby informace o alergenních složkách byly přístupné i u nebalených potravin prodávaných v maloobchodech a v zařízeních společného stravování,

- s ohledem na specifické okolnosti týkající se vína, lihovin a piva stanoví návrh povinnost Komise předložit zprávu o uplatňování stávajících pravidel o uvádění složek a povinném nutričním označování těchto produktů s možností přijetí zvláštních opatření,
- co se týče označování země původu nebo provenience potravin, zůstává základní požadavek v právních předpisech stejný. Z toho důvodu je toto označování dobrovolné, jestliže však opomenutí této informace může spotřebitele uvést v omyl, je označování povinné. Jak povinné, tak dobrovolné uvedení země původu nebo provenience potravin, které slouží jako marketingový nástroj, by nemělo spotřebitele mást a mělo by vycházet z harmonizovaných kritérií. Země původu by měla být stanovena v souladu s ustanoveními o nepreferenčním původu podle celního kodexu Společenství. Provenience potravin by označovala každé místo, které není zemí původu, jak stanoví celní kodex Společenství. Pravidla pro určování provenience budou přijata podle postupu projednávání ve výborech. Kromě toho se zavádějí kritéria pro uvedení země původu nebo provenience u produktů s mnoha složkami a země původu nebo provenience u masa kromě hovězího a telecího. Tato kritéria by se též vztahovala na označení původu „ES“, které je dobrovolné,
- Návrh upřesňuje podmínky, za kterých mohou členské státy přijímat vlastní pravidla týkající se označování původu.

Spolu s horizontálními ustanoveními v oblasti označování potravin jsou přepracována pravidla nutričního označování. Návrh zavádí povinné nutriční označování v hlavním zorném poli etikety potravin. Umožňuje vývoj osvědčeného postupu pro uvádění nutričních informací, včetně alternativních forem vyjádření nutričních informací ve vztahu k celkovým každodenním nutričním potřebám nebo grafické formy prezentace.

Hlavní nové aspekty návrhu o nutričním označování jsou:

- povinné uvádění se týká energetické hodnoty, obsahu tuku, nasycených mastných kyselin, sacharidů (s konkrétním uvedením cukrů) a soli na 100 mililitrů či gramů nebo v jedné porci v hlavním zorném poli (přední strana balení), zatímco živiny z předem stanoveného seznamu se mohou uvádět dobrovolně. Povinné prvky byly zvoleny s ohledem na následující faktory: výzkum, z něhož vyplývá, že spotřebitelé se mohou cítit zavaleni nadměrným množstvím informací, vědecká doporučení ohledně nejdůležitějších živin, které jsou spojovány s rizikem vzniku obezity a nepřenosných chorob, a zároveň snaha vyhnout se nadměrnému zatížení potravinářských, zejména malých a středních, podniků,
- v případě alkoholických nápojů byly stanoveny odchylky pro víno, lihoviny a pivo, které budou v budoucnu předmětem zprávy Komise, other alcoholic drinks are subject to mandatory labelling of energy content only;

- povinné prvky se též musí uvádět ve vztahu k referenčním příjmům, zatímco ostatní formáty uvádění mohou být vytvořeny v rámci systémů jednotlivých států.

Aby se vyřešily problémy, které vznikají v důsledku rozdílnosti právních předpisů, nový návrh změny, přepracuje a nahradí ustanovení existující v rámci stávajících horizontálních právních předpisů o označování potravin, z čehož vyplývá zrušení následujících právních předpisů:

Směrnice 2000/13/ES, 90/496/EHS, 87/250/EHS, 94/54/ES, 1999/10/ES, 2002/67/ES, 2004/77/ES a nařízení (ES) č. 608/2004.

- **Právní základ**

Článek 95

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se uplatní, pokud návrh nespadá do výlučné pravomoci Společenství.

Členské státy nemohou dostatečně dosáhnout cílů návrhu z tohoto důvodu / těchto důvodů.

Označování potravin chrání spotřebitele a poskytuje informace pro jejich rozhodování. Má se za to, že opatření na úrovni EU by zajistilo lepší výsledky než řada jednotlivých opatření v členských státech, neboť:

- i) harmonizovaný přístup může zjednodušit administrativní zátěž potravinářských společností působících v nadnárodní sféře nebo v rámci Společenství a
- ii) jednotné opatření zajistí minimální standardy v rámci celého Společenství a sníží nerovnosti pro občany napříč EU. Různé požadavky na označování potravin by mohly zničit současné příležitosti jednotného trhu pro potravinový řetězec a mít značný dopad na obchod vzhledem k vysokému objemu obchodu uvnitř Společenství, který v roce 2003 dosáhl více než 75 % veškerého obchodu, s toky přibližně ve výši 120 mld. EUR. Jeden průzkum v rámci potravinářského průmyslu naznačuje, že 65 % společností vyvezlo své výrobky do jiných členských států a více než 60 % respondentů v tomto průzkumu podporovalo harmonizaci obecného označování potravin prostřednictvím evropských právních předpisů.

Jádrem opatření Společenství je stanovení podmínek pro označování potravin v rámci EU, které nemohou náležitě řešit členské státy samy, má-li společný vnitřní trh fungovat hladce. Co se týká podrobností příslušného nařízení, nabídne tento model řízení pro rozvoj vnitrostátních systémů širší zapojení a větší pružnost při jeho navrhování a prosazování.

Opatření Společenství přispěje k lepšímu dosažení cílů návrhu z tohoto důvodu / těchto důvodů.

Zkušenosti ukazují, že členské státy nemohou uspokojivě dosáhnout harmonizovaného společného trhu a že EU může poskytování informací spotřebitelům zajistit lépe a účinněji. Nový návrh poskytuje také prostor pro měkkí mechanismus intervence na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU.

Pravomoc Společenství je využita s plným přihlédnutím k zásadám subsidiarity a proporcionality a uznáním skutečnosti, že s ohledem na určité aspekty není úplná jednotnost etiket po celé EU nezbytně jediným a žádoucím způsobem dosažení stanovených cílů. Naopak, tato jednotnost by zničila potenciál pro rychlé přizpůsobování platných pravidel měnícím se potřebám a okolnostem.

Harmonizace se stanoví pro balené potraviny, které by mohly být součástí obchodu v rámci Společenství. Členské státy mohou zavádět pravidla v případě, že nejsou dané výrobky určeny pro obchod v rámci Společenství, například nebalené potraviny a potraviny dodávané do zařízení společného stravování.

Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z tohoto důvodu /těchto důvodů:

Návrh harmonizuje regulativní rámec horizontálních ustanovení týkajících se označování potravin a přispívá tak k ochraně spotřebitelů tím, že zajišťuje, aby spotřebitelé dostávali příslušné informace, které jim umožňují informovaný, bezpečný, zdravý a udržitelný výběr potravin. Navrhovaná opatření jsou dostatečná z hlediska dosažení cílů zajištění informovaného výběru potravin ze strany spotřebitelů a hladkého fungování vnitřního trhu. Zároveň nepředstavují nadměrnou nebo neodůvodněnou zátěž.

V důsledku neprovedení harmonizace by došlo k bujení vnitrostátních pravidel, což by způsobilo zvýšenou zátěž pro výrobní odvětví a nepřehlednost pro spotřebitele. Finanční zátěž je minimalizována, neboť většina ustanovení v současné době existuje a zároveň je zajištěna dostatečná doba pro to, aby jakékoli nové požadavky mohly být součástí pravidelných úprav etiket ze strany výrobců.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: nařízení, společná regulace.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu /těchto důvodů:

Stávající pravidla jsou všeobecně normativní a pro členské státy nedostatečně pružná z hlediska toho, jak by měla být používána. Směrnice by vedla k nekonzistentnímu přístupu ve Společenství a z něho plynoucí nejistotě pro spotřebitele i dané výrobní odvětví. Nařízení naopak poskytuje konzistentní přístup pro zástupce výrobního odvětví a snižuje administrativní zátěž, neboť

podniky se nemusí seznamovat s jednotlivými předpisy v členských státech. Pokyny, samoregulační nebo dobrovolný přístup by vedly k nekonzistenci a případnému omezení objemu informací poskytovaných spotřebitelům, což by bylo nepřijatelné. U některých aspektů právních předpisů byl však pružnější přístup posouzen jako vhodný a v případě těchto aspektů předloha návrhu předkládá alternativní formu řízení založenou na měkčí právní úpravě a zásadě dobrovolnosti.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Žádné.

5. DALŠÍ INFORMACE

- **Simulace, pilotní fáze a přechodné období**

Pro návrh bude stanoveno přechodné období.

- **Zjednodušení**

Návrh zajišťuje zjednodušení právních předpisů.

Použití nařízení jako právního nástroje podporuje cíl zjednodušení, protože zaručuje, že všechny subjekty budou muset zároveň dodržovat stejná pravidla.

Spojení směrnice 2000/13/ES se směrnicí 90/496/EHS o nutričním označování do jednoho předpisu zjednodušuje regulativní rámec. Návrh kromě toho zjednodušuje strukturu právního předpisu 2000/13/ES přepracováním a nahrazením ustanovení již zavedených v rámci současných horizontálních právních předpisů pro označování potravin. Řešením určitých konkrétních otázek politiky v dané oblasti přispěje návrh významně ke snadnějšímu dodržování a lepší srozumitelnosti pro zúčastněné strany.

Tento návrh je uveden v programu Komise na aktualizaci a zjednodušení *acquis communautaire* a v pracovním a legislativním programu Komise pod značkou 2006/SANCO/001.

- **Zrušení platných právních předpisů**

Přijetí tohoto návrhu povede ke zrušení platných právních předpisů.

- **Přepracování**

Tento návrh zahrnuje přepracování.

- **Evropský hospodářský prostor**

Navrhovaný akt spadá do oblasti působnosti Dohody o EHP, a proto by se měl rozšířit na Evropský hospodářský prostor.

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

Nařízení poskytuje základ pro zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů z hlediska potravin prostřednictvím zavedení obecných zásad a požadavků právních předpisů o poskytování informací o potravinách (kapitoly II a III).

Kapitola IV (povinné informace) zjednodušuje stávající právní předpisy při zachování základních povinných údajů pro označování potravin. Přesunem definic a podrobných nebo zvláštních pravidel do příloh se stal text srozumitelnějším a změny v něm snadnějšími.

Vyjasňuje pravidla pro označování údajů místa původu.

Oddíl 3 kapitoly IV uvádí, že nutriční údaje o energetické hodnotě a množství tuku, nasycených mastných kyselin, sacharidů (s konkrétním uvedením cukrů) a soli jsou povinné, a vyžaduje jejich uvedení v hlavním zorném poli etikety.

V kapitole VII je vytvořen systém řízení informací o potravinách pro vnitrostátní systémy na podporu zavedení interaktivního a průběžného procesu výměny informací na úrovni členských států, aby se v jednotlivých členských státech mohly na základě osvědčených postupů vyvíjet nezávazné systémy. Na úrovni Společenství bude Komise podporovat a organizovat mezi členskými státy a vlastními útvary výměnu informací o činnostech týkajících se rozvoje vnitrostátních systémů.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o poskytování informací o potravinách spotřebitelům****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 153 Smlouvy má Společenství přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 95 Smlouvy.
- (2) Volný pohyb bezpečných a zdravých potravin je důležitým hlediskem vnitřního trhu a významně přispívá ke zdraví a blahu občanů a k jejich sociálním a hospodářským zájmům.
- (3) Pro dosažení vysoké míry ochrany zdraví spotřebitele a zaručení jejich práva na informace by mělo být zajištěno, aby byli spotřebitelé příslušně informováni o potravinách, které konzumují. Rozhodování spotřebitelů mohou mimo jiné ovlivnit zdravotní, hospodářská, environmentální, sociální a etická hlediska.
- (4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁴, stanoví, že obecnou zásadou potravinového práva je poskytovat spotřebitelům základ, který jim umožní vybírat se znalostí věci potravin, které konzumují, a zabránit jakýmkoli jiným praktikám, které mohou spotřebitele uvést v omyl.

¹ Úř. věst. C xxx, xx.xx.xxxx. s. xx.

² Úř. věst. C xxx, xx.xx.xxxx. s. xx.

³ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne, společný postoj Rady ze dne

⁴ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 575/2006 (Úř. věst. L 100, 8.4.2006, s. 3).

- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu⁵ se vztahuje na některé aspekty poskytování informací spotřebitelům, konkrétně s cílem předcházet klamavému jednání a klamavému opomenutí informací. Obecné zásady týkající se nekalých obchodních praktik by měly být doplněny zvláštními pravidly pro poskytování informací o potravinách spotřebitelům.
- (6) Pravidla Společenství týkající se označování potravin platná pro všechny potraviny jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy⁶. Většina ustanovení v uvedené směrnici se datuje do roku 1978, a měla by být proto aktualizována.
- (7) Směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin⁷ stanoví pravidla pro obsah a uvádění údajů o výživové hodnotě na balených potravinách. Uvedení údajů o výživové hodnotě je dobrovolné, pokud se u dané potraviny neuvede údaj o výživové hodnotě. Většina ustanovení v uvedené směrnici se datuje do roku 1990, a měla by být proto aktualizována.
- (8) Požadavky na obecné označování potravin jsou doplněny řadou ustanovení vztahujících se na všechny potraviny za zvláštních okolností nebo na určité skupiny potravin. Kromě toho existuje řada zvláštních pravidel vztahujících se na konkrétní potraviny.
- (9) Původní cíle a základní součásti současných právních předpisů v oblasti označování potravin jsou stále platné, je však třeba je zjednodušit, zajistit jejich snadnější dodržování a lepší srozumitelnost pro zúčastněné strany a zmodernizovat je tak, aby zohledňovaly nový vývoj v oblasti poskytování informací o potravinách.
- (10) Veřejnost má zájem o vzájemný vztah mezi stravováním a zdravím, stejně jako o vhodný způsob stravování odpovídající individuálním potřebám. Bílá kniha Komise o strategii pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou⁸ uvádí, že nutriční označování potravin je důležitým nástrojem informování spotřebitelů o složení potravin, který jim pomáhá při informovaném výběru. Strategie spotřebitelské politiky EU pro období 2007–2013 zdůraznila, že jak pro účinnou hospodářskou soutěž, tak pro blaho spotřebitelů, je možnost informovaného výběru zásadní. K tomuto výběru by významně přispělo, kdyby spotřebitelé znali základní zásady výživy a příslušné údaje o výživové hodnotě v potravinách.

⁵ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁶ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/142/ES (Úř. věst. L 368, 23.12.2006, s. 110).

⁷ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/120/ES (Úř. věst. L 333, 20.12.2003, s. 51).

⁸ KOM(2007) 279.

- (11) Pro zvýšení právní jistoty a zajištění racionálnosti a konzistence prosazování daných právních předpisů je vhodné zrušit směrnice 90/496/EHS a 2000/13/ES a nahradit je jediným nařízením zajišťujícím jistotu pro spotřebitele i zástupce výrobního odvětví a snižujícím administrativní zátěž.
- (12) V zájmu lepší přehlednosti je vhodné zrušit a začlenit do tohoto nařízení jiné horizontální právní předpisy, a to směrnici Komise 87/250/EHS ze dne 15. dubna 1987 o uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových na etiketách alkoholických nápojů určených k prodeji konečnému spotřebiteli⁹, směrnicí Komise 94/54/ES ze dne 18. listopadu 1994 o povinném uvádění jiných údajů, než jsou údaje stanovené ve směrnici Rady 79/112/EHS, při označování určitých potravin¹⁰, směrnicí Komise 1999/10/ES ze dne 8. března 1999, kterou se stanoví odchylky od ustanovení článku 7 směrnice Rady 79/112/EHS, pokud jde o označování potravin¹¹, směrnicí Komise 2002/67/ES ze dne 18. července 2002 o označování potravin obsahujících chinin a potravin obsahujících kofein¹², nařízení Komise (ES) č. 608/2004 ze dne 31. března 2004 o označování potravin a složek potravin s přidanými fytoestery, estery fytoesterů, fytoestery nebo estery fytoesterů¹³ a směrnicí Komise 2004/77/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 94/54/ES, pokud jde o označování určitých potravin obsahujících glycyrrhizovou kyselinu a její amonnou sůl¹⁴.
- (13) Je nezbytné stanovit společné definice, zásady, požadavky a postupy, aby byl vytvořen jasný rámec a společný základ pro opatření na úrovni Společenství a jednotlivých členských států upravující poskytování informací o potravinách.
- (14) Pro zajištění uceleného a evolučního přístupu k informacím poskytovaným spotřebitelům o potravinách, které konzumují, by měla být zavedena široká definice právního předpisu o poskytování informací o potravinách vztahující se na pravidla obecné i zvláštní povahy, jakož i široká definice informací o potravinách vztahující se na údaje poskytované i jinými prostředky než etiketami.
- (15) Pravidla Společenství by se měla vztahovat pouze na podniky, z jejichž povahy vyplývá jistá kontinuita činnosti a určitý stupeň organizace. Aktivita, jako je příležitostná manipulace, podávání a prodej jídla soukromými osobami například při charitativních akcích nebo na trzích místní komunity či při setkáních, nespádají do působnosti tohoto nařízení.
- (16) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zajistit dostatečnou pružnost, aby bylo možno držet krok s novými požadavky spotřebitelů na informace a zajistit rovnováhu mezi ochranou vnitřního trhu a rozdíly ve vnímání spotřebitelů v členských státech.

⁹ Úř. věst. L 113, 30.4.1987, s. 57.

¹⁰ Úř. věst. L 300, 23.11.1994, s. 14. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/77/ES (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 76).

¹¹ Úř. věst. L 69, 16.3.1999, s. 22.

¹² Úř. věst. L 191, 19.7.2002, s. 20.

¹³ Úř. věst. L 97, 1.4.2004, s. 44.

¹⁴ Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 76.

- (17) Prvotním zřetelem při požadování povinných informací o potravinách by mělo být zajištění možnosti pro spotřebitele identifikovat určitou potravinu a vhodně ji použít a vybírat potraviny vyhovující jejich individuálním stravovacím potřebám.
- (18) Aby se mohl právní předpis o poskytování informací o potravinách přizpůsobovat měnícím se potřebám spotřebitelů z hlediska informací o potravinách, měly by veškeré úvahy o potřebě povinných informací o potravinách také přihlídnout k široce se projevujícímu zájmu většiny spotřebitelů o zveřejňování určitých informací.
- (19) Nové požadavky na poskytování povinných informací o potravinách by však měly být stanoveny pouze v případě potřeby a v souladu se zásadou subsidiarity, proporcionality a udržitelnosti.
- (20) Pravidla poskytování informací o potravinách by měla zakázat používání informací, které by uváděly spotřebitele v omyl nebo které připisují potravinám léčebné vlastnosti. Má-li tento zákaz být účinný, měl by se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu.
- (21) Aby nedošlo k roztržičení pravidel týkajících se odpovědnosti provozovatelů potravinářských podniků za poskytování informací o potravinách, je vhodné vyjasnit jejich povinnosti v této oblasti.
- (22) Měl by být vypracován seznam všech povinných informací, které by měly být v zásadě uvedeny na všech potravinách určených pro konečného spotřebitele a zařízení společného stravování. Uvedený seznam by měl zachovat informace, které jsou již požadovány v rámci stávajících právních předpisů vzhledem k tomu, že jsou obecně považovány za cenné *acquis* v oblasti informací pro spotřebitele.
- (23) Aby mohly být zohledněny změny a vývoj v oblasti poskytování informací, je třeba umožnit, aby Komise mohla pozměňovat seznam povinných informací přidáváním nebo odebráním údajů a zpřístupnění určitých údajů prostřednictvím alternativních prostředků. Konzultace se zúčastněnými stranami by měla usnadnit včasné a náležitě zaměřené změny požadavků na poskytování informací o potravinách.
- (24) Některé složky nebo jiné látky, pokud jsou použity při výrobě potravin a zůstávají v nich přítomny, vyvolávají u spotřebitelů alergie nebo nesnášenlivost, které mohou ohrožovat zdraví dotčených osob. Je důležité, aby byly poskytovány informace o přítomnosti potravinářských přídatných látek, pomocných a dalších látek s alergenními účinky, aby měli spotřebitelé trpící potravinovou alergií nebo nesnášenlivostí možnost informovaného a bezpečného výběru potravin.
- (25) Etikety na potravinách by měly být jasné a srozumitelné, aby pomáhaly spotřebitelům, kteří chtějí být lépe informováni při výběru potravin a stravy. Studie ukazují, že důležitým prvkem pro dosažení maximálního vlivu informací na etiketě na spotřebitele je čitelný text a že drobné písmo je jednou z hlavních příčin nespokojenosti spotřebitelů s etiketami na potravinách.

- (26) Pro zajištění poskytování informací o potravinách je třeba zvážit všechny způsoby dodávání potravin spotřebitelům, včetně prodeje potravin komunikačními prostředky na dálku. Ačkoliv je zřejmé, že všechny potraviny dodávané v rámci prodeje na dálku by měly splňovat stejné požadavky ohledně poskytování informací jako potraviny prodávané v obchodech, je třeba objasnit, že v těchto případech by měly být před dokončením nákupu k dispozici i příslušné povinné informace o potravinách.
- (27) Aby se spotřebitelům poskytly informace o potravinách nezbytné pro informovaný výběr, měly by být na alkoholických míchaných nápojích též uvedeny informace o jejich složkách.
- (28) Je též důležité spotřebitelům poskytovat informace o ostatních alkoholických nápojích. Zvláštní pravidla Společenství ohledně označování vín již existují. Nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem¹⁵ stanoví vyčerpávající soubor technických norem, které kompletně pokrývají všechny enologické postupy, metody výroby a způsoby obchodní úpravy a označování vín, což zajišťuje, že všechny fáze řetězce jsou ošetřeny a že spotřebitelé jsou chráněni a náležitě informováni. Uvedený právní předpis zejména popisuje přesným a vyčerpávajícím způsobem látky, u nichž je pravděpodobné, že budou při výrobním procesu použity, spolu s podmínkami jejich použití prostřednictvím pozitivního seznamu enologických postupů a zacházení. Veškeré postupy, které nejsou zahrnuty v uvedeném seznamu, jsou zakázány. Je tedy vhodné v tomto stadiu vyjmout víno z povinnosti uvádět složky a poskytovat nutriční údaje. Na pivo a lihoviny podle definice čl. 2 odst.1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. ... [...] ze dne [...] o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89¹⁶, se budou vztahovat stejné výjimky, aby byl zajištěn konzistentní přístup a soudržnost s podmínkami stanovenými pro víno. Komise nicméně pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost vypracuje zprávu, a pokud to bude nutné, může v rámci tohoto nařízení navrhnout zvláštní požadavky.
- (29) Země původu nebo provenience potraviny by se měla uvádět vždy, když by opomenutí této informace mohlo spotřebitele uvést v omyl, co se týče skutečné země původu nebo provenience daného výrobku. V ostatních případech se posouzení potřeby uvést zemi původu nebo provenienci ponechává provozovatelům potravinářských podniků. Ve všech případech by uvedení země původu nebo provenience mělo být poskytováno tak, aby spotřebitele nemátlo, a na základě jasně stanovených kritérií, která zajišťují stejné podmínky pro zástupce výrobního odvětví a spotřebitelům poskytují srozumitelnější informace o zemi původu nebo provenienci potraviny. Tato kritéria by se neměla vztahovat na označení jména nebo adresy provozovatele potravinářského podniku.
- (30) V některých případech mohou provozovatelé potravinářských podniků chtít uvést, že potravina pochází z Evropského společenství, aby spotřebitele upozornili na kvality svého výrobku a na normy výroby Evropské unie. Tato označení by též měla splňovat harmonizovaná kritéria.

¹⁵ Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. L [...], [...], s.[...].

- (31) Nepreferenční pravidla Evropského společenství týkající se původu jsou stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství¹⁷, a v jeho prováděcích ustanoveních v nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství¹⁸. Určení země původu potravin se bude řídit těmito pravidly, s nimiž jsou obchodní subjekty i správní orgány dobře obeznámeny, což by mělo usnadnit jejich provádění.
- (32) Nutriční údaje o potravině se týkají informací o energetické hodnotě a určitých živinách obsažených v potravinách. Povinné uvedení údajů o výživové hodnotě by mělo pomoci osvětě v oblasti výživy a podporovat informovaný výběr potravin.
- (33) V bílé knize Komise o strategii pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou jsou zdůrazněny některé nutriční prvky důležité z hlediska veřejného zdraví. Je proto vhodné, aby požadavky na povinné uvádění údajů o výživové hodnotě vzaly tyto prvky v úvahu.
- (34) Spotřebitelé si obecně neuvědomují potenciální podíl alkoholických nápojů na svém celkovém příjmu živin. Proto je vhodné zajistit, aby byly informace o obsahu živin uváděny zejména u míchaných alkoholických nápojů.
- (35) V zájmu konzistence a koherence právních předpisů Společenství by dobrovolné uvádění výživových nebo zdravotních tvrzení na etiketách potravin mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin¹⁹.
- (36) Aby se zabránilo zbytečné zátěži pro dané výrobní odvětví, je vhodné určité skupiny potravin, které nejsou zpracovány nebo u nichž nejsou údaje o výživové hodnotě určujícím faktorem výběru spotřebitele, vyjmout z povinného uvádění nutričních údajů, pokud není povinnost poskytovat tyto údaje stanovena jinými právními předpisy Společenství.
- (37) Aby při současné úrovni znalostí o tématu výživy uvedené informace náležitě působily na průměrného spotřebitele a sloužily účelu zajištění informovanosti, pro který byly zavedeny, měly by být jednoduché a srozumitelné. Výzkum naznačil, že při rozhodování spotřebitelů o nákupu potravin je užitečné, najdou-li informace v hlavním zorném poli nebo na „přední straně balení“. Proto aby spotřebitelé při nákupu potravin hned spatřili základní údaje o výživové hodnotě, měly by být tyto informace v hlavním zorném poli etikety.

¹⁷ Úř. věst. L 302, 19.10.1993, s.1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

¹⁸ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 883/2005 (Úř. věst. L 148, 11.6.2005, s. 5).

¹⁹ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9. Nařízení ve znění ...

- (38) Nedávný vývoj v některých členských státech a organizacích potravinářského odvětví, pokud jde o jiné vyjádření nutričních údajů než na 100 g / 100 ml / 1 porci, naznačují, že spotřebitelům se tyto způsoby poskytování informací líbí, neboť mohou jejich prostřednictvím provést informovaný výběr potravin rychleji. V celém Společenství však neexistuje důkaz, jak průměrný spotřebitel chápe a používá alternativní vyjádření těchto informací. Proto je vhodné umožnit vývoj různých systémů poskytování informací a provádět průběžný výzkum jejich chápání ze strany spotřebitelů v různých členských státech, aby mohly být případně zavedeny harmonizované systémy.
- (39) Údaje o množství nutričních prvků a srovnávací ukazatele v hlavním zorném poli uvedené ve srozumitelné formě umožňující posouzení nutričních vlastností potravin by měly být posuzovány komplexně jako součást nutričních údajů potravin, a nikoli jako skupina jednotlivých tvrzení.
- (40) Zkušenosti ukazují, že v mnoha případech jsou dobrovolné informace o potravinách uvedeny na úkor přehlednosti povinných informací. Proto je třeba na pomoc provozovatelům potravinářských podniků a donucovacím orgánům stanovit kritéria pro zajištění rovnováhy mezi poskytováním povinných a dobrovolných informací o potravinách.
- (41) Členské státy by si měly ponechat právo stanovit v závislosti na místních podmínkách a okolnostech pravidla ohledně poskytování informací týkající se nebalených potravin. Ačkoliv v těchto případech je poptávka spotřebitelů po dalších informacích omezená, považují se za velmi důležité informace o případných alergenech. Existují důkazy, že příčinou většiny projevů potravinové alergie jsou nebalené potraviny. Proto by tyto informace měly být spotřebiteli poskytnuty vždy.
- (42) Není-li v tomto nařízení uvedeno jinak, neměly by členské státy přijímat ustanovení jiná než ustanovení uvedená v tomto nařízení v oblasti, kterou harmonizuje.
- (43) Pravidla poskytování informací o potravinách by měla být schopna přizpůsobovat se rychle se měnícímu sociálnímu, hospodářskému a technologickému prostředí.
- (44) V případě určitých aspektů poskytování informací o potravinách, které podněcují vývoj inovačních a moderních obchodních metod, je třeba umožnit dostatečný počet pokusů a spotřebitelský průzkum a zajistit solidní důkazy o nejlepších systémech. Proto by se právní předpis Společenství o poskytování informací o potravinách měl omezit na stanovení povinných základních požadavků určujících úroveň ochrany spotřebitelů a jejich informovanosti a ponechat určitou pružnost pro plnění těchto požadavků způsobem, který je v souladu s ustanoveními vnitřního trhu.
- (45) Pro zajištění toho, aby podrobnější požadavky na informace o potravinách byly navrženy a zavedeny dialektickým způsobem a na základě osvědčených postupů, by měly na vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství existovat pružné mechanismy založené na otevřené a transparentní veřejné konzultaci a udržitelné interakci v rámci širokého okruhu reprezentativních zúčastněných stran. Tyto mechanismy mohou vést k rozvoji nezávazných vnitrostátních systémů založených na důkladném spotřebitelském průzkumu a rozsáhlé konzultaci zúčastněných stran. Měly by rovněž existovat mechanismy, podle nichž by spotřebitelé mohli rozlišit potraviny označené v souladu s vnitrostátním systémem, jako například identifikační číslo nebo znak.

- (46) Pro zajištění určité úrovně konzistence výsledků dosažených v různých členských státech je třeba podporovat neustálou výměnu a sdílení osvědčených postupů a zkušeností mezi členskými státy a s Komisí a podporovat zapojení zúčastněných stran v těchto výměnách.
- (47) Členské státy by měly provádět úřední kontroly pro zajištění dodržování tohoto nařízení v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004.
- (48) Odkazy na směrnici 90/496/EHS v nařízení (ES) č. 1924/2006 a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin²⁰ by měly být aktualizovány, aby zohlednily toto nařízení. Nařízení (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (49) Aby mohly zúčastněné strany, zejména malé a střední podniky, uvádět údaje o výživové hodnotě na svých výrobcích, mělo by být opatření o povinném uvádění údajů o výživové hodnotě zaváděno postupně prostřednictvím prodlužených přechodných období s dodatečným přechodným obdobím pro mikropodniky.
- (50) Vzhledem k tomu, že členské státy nemohou dostatečně dosáhnout cílů uvedených opatření, a lze jich proto lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřesahuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (51) S cílem zjednodušit a urychlit postup je třeba svěřit Komisi úkol přijmout prováděcí opatření technické povahy.
- (52) Opatření nezbytná pro provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi²¹.
- (53) Komisi by měly být svěřeny pravomoci zejména k pozměňování a aktualizaci příloh tohoto nařízení. Vzhledem k tomu, že uvedená opatření jsou obecného významu a jejich předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení a doplnění tohoto nařízení přidáním nových jiných než podstatných prvků, měla by být přijata v souladu s regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (54) Z důvodu naléhavosti je pro přijetí změn příloh II a III tohoto nařízení třeba použít postup v naléhavých případech stanovený v čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES,

²⁰ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.

²¹ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví základ pro zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů v souvislosti s informacemi o potravinách s přihlédnutím k rozdílům ve vnímání spotřebitelů a jejich informačním potřebám a současně zajišťuje plynulé fungování vnitřního trhu.
2. Toto nařízení stanoví obecné zásady, požadavky a povinnosti v oblasti informací o potravinách a zejména označování potravin. Stanoví prostředky pro zajištění práva spotřebitelů na informace a postupy pro poskytování informací o potravinách s přihlédnutím k potřebě zajistit dostatečnou pružnost pro reagování na budoucí vývoj a nové požadavky na poskytování informací.
3. Toto nařízení se vztahuje na všechna stádia potravinového řetězce, kde se činnosti potravinářských podniků týkají poskytování informací o potravinách spotřebitelům.

Použije se na všechny potraviny určené pro konečného spotřebitele, včetně potravin dodávaných zařízeními společného stravování a potravin určených k zásobování těchto zařízení.
4. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních právních předpisech Společenství týkajících se určitých potravin.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
 - a) definice „potravin“, „potravinového práva“, „potravinářského podniku“, „provozovatele potravinářského podniku“, „maloobchodu“, „uvádění na trh“ a „konečného spotřebitele“ v článku 2 a v čl. 3 odst. 1, 2, 3, 7, 8 a 18 nařízení (ES) č. 178/2002;
 - b) definice „zpracování“, „nezpracovaných produktů“ a „zpracovaných produktů“ v čl. 2 odst. 1 písm. m), n) a o) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin²²;

²² Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

- c) definice „potravinářských přídatných látek“ a „pomocných látek“ v čl. 1 odst. 2 a v poznámce pod čarou 1 směrnice Rady 89/107/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravinářských přídatných látek povolených pro použití v potravinách určených k lidské spotřebě²³;
- d) definice „látky určené k aromatizaci“ v čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 88/388/EHS ze dne 22. června 1988 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se látek určených k aromatizaci pro použití v potravinách a výchozích materiálů pro jejich výrobu²⁴;
- e) definice „masa“ a „strojně odděleného masa“ v bodě 1.1 a 1.14 přílohy I k nařízení (ES) č. 853/2004;
- f) definice „tvrzení“, „živin“, „jiných látek“, „výživového tvrzení“ a „zdravotního tvrzení“ v čl. 2 odst. 2) bodě 1) až 5) nařízení (ES) č. 1924/2006.

2. Použijí se rovněž tyto definice:

- a) „informacemi o potravinách“ se rozumí informace týkající se potravin a zpřístupněné konečnému spotřebiteli prostřednictvím etikety, jiného průvodního materiálu nebo jinými prostředky včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení. Netýkají se obchodního sdělení vymezeného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu²⁵;
- b) „právními předpisy o poskytování informací o potravinách“ se rozumí předpisy Společenství upravující poskytování informací o potravinách, zejména jejich označování, včetně pravidel obecné povahy vztahujících se na všechny potraviny nebo na vymezené potraviny a pravidel vztahujících se pouze na specifické potraviny;
- c) „povinnými informacemi o potravinách“ se rozumí údaje, které musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty právními předpisy Společenství;
- d) „zařízeními společného stravování“ se rozumí jakékoli zařízení (včetně vozidel, stánků s pevným stanovištěm a přenosných stánků), jako například restaurace, závodní jídelny, školy a nemocnice, kde se v rámci běžné činnosti připravují potraviny pro dodávku končenému spotřebiteli a jsou připraveny ke spotřebě bez další přípravy;

²³ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 27.

²⁴ Úř. věst. L 184, 15.7.1988, s. 61.

²⁵ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

- e) „balenými potravinami“ se rozumí prodejní jednotka v obchodní úpravě v nezměněném stavu určená konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování, která se skládá z potraviny a obalu, do něhož byla potravina vložena před uvedením do prodeje, a to bez ohledu na to, zda je potravina v obalu uzavřena zcela nebo pouze zčásti, avšak v každém případě takovým způsobem, že bez otevření nebo výměny obalu nelze změnit jeho obsah;
- f) „složkou“ se rozumí jakákoli látka, včetně přídatných látek a potravinářských enzymů a jakákoli součást směsné složky, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomná, i když případně ve změněné formě; za složky se nepovažují rezidua;
- g) „proveniencí“ se rozumí místo, u něž se uvádí, že z toho místa potravina pochází, a které není „zemí původu“, jak je stanovena v souladu s články 23 až 26 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92;
- h) „směsnou složkou“ se rozumí složka, která je sama vyrobena z více než jedné složky;
- i) „etiketou“ se rozumí jakýkoli štítek, značka, známka, obrazový nebo jiný popis, napsané, vytištěné, natištěné pomocí šablony, vyznačené, provedené jako reliéf nebo vytlačené na obalu potraviny nebo k němu připojené;
- j) „označením“ se rozumí jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravine a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu, etiketě, krčkové nebo rukávové etiketě, které potravinu provázejí nebo na ni odkazují;
- k) „zorným polem“ se rozumí všechny povrchy na balení, které lze přečíst z jednoho zorného úhlu, umožňující rychlý a snadný přístup k informacím obsaženým v označení, kdy si spotřebitel může přečíst tyto informace, aniž by musel obracet balení;
- l) „zákonným názvem“ se rozumí název nějaké potraviny stanovený v právních předpisech Společenství, které se na ni vztahují, nebo při neexistenci těchto právních předpisů Společenství název uvedený v právních a správních předpisech platných v členském státě, kde se daná potravina prodává konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování;
- m) „vžitým názvem“ se rozumí název, který je v členském státě, kde se daná potravina prodává, přijat spotřebiteli jako název potraviny, aniž by potřeboval další vysvětlení;
- n) „popisným názvem“ se rozumí název obsahující popis potraviny, popřípadě rovněž popis jejího použití, který je dostatečně přesný, aby spotřebitelům umožnil poznat skutečnou podstatu potraviny a odlišit ji od jiných produktů, se kterými by mohla být zaměněna;
- o) „primární složkou (primárními složkami)“ se rozumí významné a/nebo charakteristické složky potraviny;

- p) „významnou složkou (významnými složkami)“ se rozumí složka potravin, která tvoří více než 50 % této potravin;
 - q) „charakteristickou složkou (charakteristickými složkami)“ se rozumí každá složka potravin, kterou spotřebitel obvykle spojuje s názvem potravin a pro níž je ve většině případů vyžadováno uvedení údajů o množství;
 - r) „základními požadavky“ se rozumí požadavky na úroveň ochrany spotřebitele a poskytování informací o potravinách v určité otázce, které jsou stanoveny v právním předpisu Společenství umožňujícím vývoj vnitrostátních systémů uvedených v článku 44;
 - s) „datem minimální trvanlivosti potravin“ se rozumí datum, do kterého si potravin uchovává své specifické vlastnosti při správném způsobu skladování;
 - t) „osvědčenými postupy“ se rozumí standardy, systémy, iniciativy a všechny další činnosti schválené příslušnými orgány, které se ukázaly na základě zkušeností a výzkumu jako nejúčinnější pro většinu spotřebitelů a jsou považovány za vzor, který mají ostatní následovat.
3. Pro účely tohoto nařízení označuje země původu potravin původ potravin stanovený v souladu s články 23 až 26 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.
 4. Použijí se rovněž zvláštní definice uvedené v příloze I.

KAPITOLA II

OBECNÉ ZÁSADY POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O POTRAVINÁCH

Článek 3 Obecné cíle

1. Poskytování informací o potravinách usiluje o vysokou úroveň ochrany zdraví a zájmů spotřebitelů poskytnutím základu, který konečným spotřebitelům umožní informovaný výběr potravin a jejich bezpečné použití, se zvláštním ohledem na zdravotní, hospodářské, environmentální, sociální a etická hlediska.
2. Cílem právního předpisu o poskytování informací je dosáhnout volného pohybu legálně vyráběných a na trh uváděných potravin ve Společenství, případně s ohledem na potřebu ochrany legitimních zájmů výrobců a podporu výroby kvalitních produktů.
3. Tam, kde právní předpis o poskytování informací o potravinách zavádí nové požadavky, se zvažuje potřeba přechodného období po vstupu nových požadavků v platnost, v jehož průběhu lze potraviny s etiketami, které nejsou v souladu s novými požadavky, uvést na trh, a potraviny, které byly uvedeny na trh před koncem přechodného období, prodávat až do vyčerpání jejich zásob.

Článek 4
Zásady upravující povinné informace o potravinách

1. Stanoví-li právní předpis o poskytování informací o potravinách požadavek uvádění povinných informací o potravině, týká se zejména informací, které spadají do jedné z těchto kategorií:
 - a) informace o identitě a složení, vlastnostech nebo jiných charakteristikách dané potraviny;
 - b) informace o ochraně zdraví spotřebitelů a bezpečném použití určité potraviny, zejména informace o:
 - i) složení, které může být pro určité skupiny spotřebitelů zdraví škodlivé;
 - ii) trvanlivosti, uchovávání a bezpečném použití;
 - iii) dopadu na zdraví, včetně rizik a důsledků vyplývajících ze škodlivé a nebezpečné konzumace určité potraviny;
 - c) informace o nutričních charakteristikách umožňující spotřebitelům, včetně spotřebitelů se zvláštními výživovými požadavky, provádět informovaný výběr potravin.
2. Při posuzování potřeby povinných informací o potravinách se přihlédne k široce rozšířené potřebě určitých informací ze strany většiny spotřebitelů, jimž tyto spotřebitelé přikládají značný význam, nebo ke všem obecně uznávaným přínosům pro spotřebitele, aby měli spotřebitelé možnost informovaného výběru.

Článek 5
Konzultace s úřadem

Veškerá opatření právního předpisu o poskytování informací o potravinách, která mohou mít vliv na lidské zdraví, se přijímají po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

KAPITOLA III

OBECNÉ POŽADAVKY NA INFORMACE O POTRAVINÁCH A POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

Článek 6 Základní požadavek

Ke všem potravinám určeným k dodání konečnému spotřebiteli nebo do zařízení společného stravování se připojí informace o potravinách v souladu s tímto nařízením.

Článek 7 Uvádění nezavádějících informací

1. Informace o potravinách nesmějí být zavádějící, pokud jde o podstatu potraviny, zejména:
 - a) pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, identitu, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo provenienci, způsob výroby nebo získání;
 - b) připsováním účinků nebo vlastností, které dotčená potravina nemá;
 - c) vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají tyto stejné charakteristiky.
2. Informace o potravině musí být přesné, jasné a pro spotřebitele snadno srozumitelné.
3. S výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Společenství, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravině připisovat potravině vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji odstranit, nebo tyto vlastnosti uvádět.
4. Zákaz stanovený v odstavci 3 se rovněž použije na:
 - a) související reklamu;
 - b) obchodní úpravu potravin, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení.

Článek 8 **Povinnosti**

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 4, zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby v podnicích, které řídí, splňovaly potraviny požadavky právních předpisů o poskytování informací o potravinách, které se týkají jejich činnosti, a kontrolují plnění těchto požadavků.
2. Provozovatelé potravinářských podniků nesmí v podnicích, které řídí, upravovat informace přiložené k potravině, pokud by takové úpravy mohly uvádět konečného spotřebitele v omyl či jinak snížit úroveň ochrany spotřebitele, zejména s ohledem na zdraví.
3. Provozovatelé potravinářských podniků uvádějící na trh poprvé určitou potravinu určenou k dodání konečnému spotřebiteli nebo zařízení společného stravování zajistí uvedení přesných informací o dané potravině v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách.
4. Provozovatelé potravinářských podniků odpovědní za maloobchodní nebo distribuční činnosti, které nemají vliv na informace o potravinách, musí v mezích své činnosti jednat s řádnou péčí s cílem zajistit soulad s příslušnými požadavky na informace o potravinách, zejména nesmí dodávat potraviny, o nichž na základě informací, které mají k dispozici jako odborníci vědí nebo předpokládají, že nesplňují uvedené požadavky.
5. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby byly informace týkající se nebalených potravin předány provozovateli, který potraviny přebírá, aby bylo případně umožněno poskytnout povinné informace o potravinách uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a) až c) a f) konečnému spotřebiteli.
6. V následujících případech zajistí provozovatelé potravinářských podniků v podnicích, které řídí, aby byly povinné údaje požadované podle článku 9 uvedeny na vnějším obalu, v němž je potravina uváděna na trh, nebo na obchodních dokladech týkajících se daných potravin tam, kde lze zaručit, že tyto doklady jsou buď přiloženy k příslušné potravině nebo byly zaslány před dodávkou nebo současně s dodávkou:
 - a) pokud jsou balené potraviny určeny konečnému spotřebiteli, avšak uváděné na trh ve fázi, která předchází prodeji konečnému uživateli a při které nedochází k prodeji zařízením společného stravování;
 - b) pokud jsou balené potraviny určeny pro dodání zařízením společného stravování za účelem přípravy, zpracování, dělení nebo porcování.

Bez ohledu na odstavec 1 zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby byly údaje, na něž se odkazuje v čl. 9 odst. 1 písm. a), f) a h) také uvedeny na vnějším obalu, v němž je potravina uváděna na trh.

KAPITOLA IV

POVINNÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

ODDÍL 1

OBSAH A ZPŮSOB UVEDENÍ ÚDAJŮ O POTRAVINÁCH

Článek 9

Seznam povinných údajů

1. V souladu s články 10 až 34 a s výhradou odchylek obsažených v této kapitole se povinně uvádějí tyto údaje:
 - a) název potraviny;
 - b) seznam složek;
 - c) všechny složky uvedené v seznamu v příloze II způsobující alergie nebo nesnášenlivost a všechny látky z nich odvozené;
 - d) množství určitých složek nebo skupin složek;
 - e) čisté množství potraviny;
 - f) datum minimální trvanlivosti nebo slova „spotřebujte do“ a příslušné datum;
 - g) zvláštní podmínky uchování a použití;
 - h) jméno nebo obchodní jméno a sídlo výrobce nebo balírny nebo prodejce usazeného ve Společenství;
 - i) země původu nebo provenience v těch případech, kdy by opomenutí tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele podstatným způsobem v omyl, pokud jde o skutečnou zemi původu nebo provenienci potraviny, zejména pokud by informace připojená k potravině nebo etiketa jako celek jinak naznačovala, že potravina je z jiné země původu nebo provenience. V uvedených případech musí být údaje v souladu s pravidly stanovenými čl. 35 odst. 3 a 4 a pravidly stanovenými podle čl. 35 odst. 5;
 - j) návod k použití v případě potraviny, kterou by bez tohoto návodu nebylo možné vhodným způsobem použít;
 - k) u nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % (obj.) se uvede skutečný obsah alkoholu (% obj.);
 - l) nutriční údaje.

2. Údaje stanovené v odstavci 1 se uvedou slovy a čísly, pokud u jednoho nebo více údajů nejsou spotřebitelé informováni prostřednictvím jiných forem vyjádření stanovených prováděcími opatřeními, která byla přijata Komisí. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.
3. Komise může pozměnit seznam povinných údajů stanovených v odstavci 1. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

Článek 10

Další povinné údaje u specifických druhů nebo skupin potravin

1. Kromě údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 jsou v příloze III stanoveny další povinné údaje pro zvláštní druhy nebo skupiny potravin.
2. Komise může přílohu III pozměnit. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 4.

Článek 11

Odchytky od požadavku povinných údajů

U zvláštních druhů nebo skupin potravin může Komise ve výjimečných případech stanovit odchytky od požadavků stanovených v čl. 9 odst. 1 písm. b) a f), pokud nebudou tyto odchytky na úkor vhodné informovanosti konečného spotřebitele a zařízení společného stravování. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

Článek 12

Hmotnost a míra

Článkem 9 nejsou dotčeny přesnější předpisy Společenství o hmotnostech a mírách.

Článek 13

Dostupnost a umístění povinných informací o potravinách

1. V souladu s tímto nařízením jsou povinné informace o potravinách k dispozici a jsou snadno přístupné u všech potravin.
2. V případě balených potravin jsou povinné informace o dané potravině uvedeny na obalu nebo na etiketě k ní připevněné.

3. Komise může stanovit dostupnost určitých povinných údajů jiným způsobem než na balení nebo na etiketě za předpokladu, že jsou dodrženy obecné zásady a požadavky stanovené v kapitole II tohoto nařízení. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.
4. V případě nebalených potravin se použijí ustanovení článku 41.

Článek 14

Způsob uvedení povinných údajů

1. Aniž jsou dotčeny zvláštní právní předpisy Společenství týkající se určitých potravin s ohledem na požadavky stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a) až k), jsou-li povinné údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 uvedeny na obalu nebo na etiketě k němu připevněné, vytisknou se na obalu nebo etiketě písmem o velikosti 3 mm a uvedou způsobem zajišťujícím dostatečně velký kontrast mezi tiskem a pozadím.
2. Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), e) a k) se uvádějí ve stejném zorném poli.
3. Komise může přijmout podrobná pravidla pro uvádění povinných údajů a rozšířit požadavky uvedené v odstavci 2 na další povinné údaje u zvláštních skupin nebo druhů potravin uvedených v člácích 10 a 38. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.
4. Minimální velikost písma stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na obaly nebo nádoby, jejichž největší plocha měří méně než 10 cm².
5. Odstavec 2 se nevztahuje na potraviny uvedené v čl. 17 odst. 1 a 2.
6. Povinné informace o potravině se vyznačí na dobře viditelném místě tak, aby byly dobře viditelné, snadno čitelné a případně nesmazatelné. Nesmějí být žádným způsobem skryty, zastřeny, zastíněny nebo přerušeny jiným textem nebo vyobrazením či jiným zásahem.

Článek 15

Prodej na dálku

Aniž jsou dotčeny požadavky na informace stanovené v článku 9, v případě potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku, jak vymezuje článek 2 směrnice 97/7/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku²⁶:

- a) povinné informace o potravině musí být k dispozici před dokončením nákupu a musí být uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty prostřednictvím jiných vhodných prostředků;

²⁶ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19.

- b) údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. d), f), g), h) a k) jsou povinné pouze v okamžiku doručení.

Článek 16

Požadavky jazykového charakteru

1. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 2, uvedou se povinné informace o potravině v jazyce snadno srozumitelném pro spotřebitele v členských státech, kde je potravina uvedena na trh.
2. Členské státy, v nichž je potravina uváděna na trh, mohou na svém území stanovit, že údaje musí být uvedeny v jednom nebo více jazycích z úředních jazyků Společenství.
3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebrání tomu, aby byly údaje uvedeny v několika jazycích.

Článek 17

Vypuštění určitých povinných údajů

1. V případě skleněných lahví určených k opakovanému použití, které jsou nesmazatelně označeny a které z tohoto důvodu nejsou opatřeny etiketou, krčkovou nebo rukávovou etiketou, jsou povinné pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e), f) a l).
2. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha měří méně než 10 cm², jsou na obalu nebo etiketě povinné pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e) a f). Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. b) se uvedou jinými prostředky nebo se poskytnou na žádost spotřebitele.
3. Aniž jsou dotčeny ostatní právní předpisy Společenství vyžadující povinné nutriční údaje, údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. l) nejsou povinné v případě potravin uvedených v seznamu v příloze IV.

ODDÍL 2

PODROBNÁ USTANOVENÍ O POVINNÝCH ÚDAJÍCH

Článek 18

Název potravin

1. Názvem potravin je její zákonný název. Pokud takový název neexistuje, je názvem potravin její vžitý název a v případě, že neexistuje nebo se nepoužívá, uvede se popisný název dané potravin.
2. Zvláštní ustanovení o použití názvu potravin a údajů, které jsou k němu připojeny, jsou uvedena v příloze V.

Článek 19
Seznam složek

1. Seznam složek se nadepíše nebo uvede patřičným nadpisem obsahujícím slovo „složení“. Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené sestupně podle hmotnosti, stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.
2. Složky se označují svým specifickým názvem, popřípadě podle pravidel stanovených v článku 18 a v příloze V.
3. Technická pravidla použití odstavců 1 a 2 jsou stanovena v příloze VI.

Článek 20
Vypuštění výčtu složek

U níže uvedených potravin se nevyžaduje uvedení výčtu složek:

- a) čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaných, krájených nebo podobně upravených;
- b) sycené vody, v jejichž označení je uvedeno, že jsou sycené;
- c) kvasné octy, pokud pocházejí výhradně z jediné základní suroviny a pokud do nich nebyly přidány žádné jiné složky;
- d) sýry, máslo, kysané mléko a smetana, do nichž nebyly přidány žádné jiné složky kromě mléčných výrobků, enzymů a mikrobiálních kultur nezbytných k výrobě, nebo jedlé soli potřebné k výrobě sýrů, s výjimkou čerstvých a tavených sýrů;
- e) víno podle definice nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, pivo a lihoviny podle definice čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [...] ze dne [...] o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89. Komise předloží po [pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost] zprávu, která se bude týkat uplatňování článku 19 na tyto produkty a tuto zprávu může doprovodit zvláštními opatřeními, která stanoví pravidla pro označování složek. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3;
- f) potraviny sestávající z jediné složky, pokud
 - i) je název potraviny totožný s názvem složky; nebo
 - ii) název potraviny umožňuje určit povahu složky bez rizika záměny.

Článek 21
Vypuštění součástí potravin z výčtu složek

U těchto součástí potravin se nevyžaduje jejich zařazení do výčtu složek:

- a) součásti složky, které jsou během výroby přechodně odděleny a poté jsou do potravin opět přidány v množství nepřekračujícím původní podíl;
- b) přídatné látky a enzymy:
 - i) které se dostaly do potravin pouze proto, že byly obsaženy v jedné nebo více složkách této potravin, pokud v konečném výrobku již neplní technologickou funkci; nebo
 - ii) které se používají jako pomocné látky při zpracování;
- c) látky používané v nezbytně nutných množstvích jako rozpouštědla nebo nosiče nutričních látek, přídatných látek nebo látek určených k aromatizaci potravin;
- d) látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a za stejným účelem jako pomocné látky při zpracování a jsou nadále přítomny v konečném výrobku, třebaže ve změněné formě;
- e) voda:
 - i) pokud se voda během výrobního procesu používá výhradně k tomu, aby složka použitá v koncentrovaném nebo sušeném stavu byla rekonstituována do svého původního stavu; nebo
 - ii) v případě nálevu, který se běžně nekonzumuje.

Článek 22
Označování určitých látek vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost

1. Všechny složky uvedené v příloze II nebo všechny látky mající původ v nějaké složce uvedené v této příloze s výhradou výjimek v ní uvedených se uvedou na etiketě s přesným odkazem na název dané složky.

Tento údaj se nepožaduje v případě, že:

- a) název potravin jasně odkazuje na dotčenou složku; nebo
 - b) složka uvedená v příloze II, z níž pochází určitá látka, je již uvedena v seznamu složek.
2. Komise systematicky přezkoumává a v případě potřeby aktualizuje seznam v příloze II na základě nejnovějších vědeckých a technických poznatků.

Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 4.

3. V případě potřeby lze vydat technické pokyny pro výklad seznamu v příloze II postupem podle čl. 49 odst. 2.

Článek 23

Uvedení údajů o množství složek

1. Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potraviny se uvede, pokud
 - a) je dotčená složka nebo skupina složek uvedena v názvu potraviny nebo ji spotřebitelé s tímto názvem obvykle spojují; nebo
 - b) je dotčená složka nebo skupina složek na etiketě zdůrazněna slovy, vyobrazením nebo grafickým znázorněním; nebo
 - c) je dotčená složka nebo skupina složek důležitá pro charakterizaci potraviny a pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna z důvodu svého názvu nebo vzhledu.
2. Komise může pozměnit odstavce 1 doplněním dalších případů. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.
3. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se u určitých složek údaj o množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze VII.

Článek 24

Čisté množství

1. Čisté množství potravin se vyjádří podle vhodnosti v litrech, centilitrech, mililitrech, kilogramech nebo gramech:
 - a) u tekutin v jednotkách objemu;
 - b) u ostatních výrobků v jednotkách hmotnosti.
2. Komise může u určitých vymezených potravin stanovit vyjádření čistého množství odlišně od odstavce 1. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.
3. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se údaj o čistém množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze VIII.

Článek 25
Datum minimální trvanlivosti a datum spotřeby

1. V případě potravin, které z mikrobiologického hlediska snadno podléhají zkáze, a mohou tedy po krátké době představovat bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví, se datum minimální trvanlivosti nahradí slovy „spotřebujte do“ s příslušným datem.
2. Příslušné datum se vyjádří v souladu s přílohou IX.
3. Způsob uvedení data minimální trvanlivosti uvedený v bodě 1 písm. c) přílohy IX může být určen v souladu s postupem podle čl. 49 odst. 2.

Článek 26
Návod k použití

1. Návod k použití potravin se uvede takovým způsobem, aby umožnil její vhodné použití.
2. Komise může u některých potravin stanovit pravidla, pokud jde o způsob, jakým má být návod k použití uveden. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

Článek 27
Obsah alkoholu

1. Pravidla týkající se údajů o obsahu alkoholu v % (obj.) jsou v případě výrobků čísel 22.04 a 22.05 podle společného celního sazebníku stanovena ve specifických předpisech Společenství, které se na tyto výrobky vztahují.
2. Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % (obj.) kromě nápojů uvedených v odstavci 1 se uvede v souladu s přílohou X.

ODDÍL 3

NUTRIČNÍ ÚDAJE

Článek 28
Souvislost s ostatními právními předpisy

1. Ustanovení tohoto oddílu se nevztahuje na potraviny v oblasti působnosti těchto právních předpisů:

- a) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy²⁷;
 - b) Směrnice Rady 80/777/EHS ze dne 15. července 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se využívání a prodeje přírodních minerálních vod²⁸.
2. Ustanovení tohoto oddílu platí, aniž jsou dotčeny směrnice Rady 89/398/EHS ze dne 3. května 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu²⁹ a zvláštní směrnice uvedené v čl. 4 odst. 1 výše uvedené směrnice.

Článek 29

Obsah

1. Nutriční údaje obsahují tyto informace (dále jen „povinné nutriční údaje“):
- a) energetickou hodnotu;
 - b) množství tuku, nasycených mastných kyselin, sacharidů (s konkrétním uvedením cukrů) a soli.

Tento odstavec se nevztahuje na víno podle definice nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, pivo a lihoviny podle definice čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [...] ze dne [...] o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89. Komise předloží po [pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost] zprávu, která se bude týkat uplatňování tohoto odstavce na tyto produkty a tuto zprávu může doprovázet zvláštními opatřeními, která stanoví pravidla pro povinné nutriční údaje u těchto výrobků. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

2. Nutriční údaje mohou obsahovat také množství jedné nebo více z těchto položek:
- a) trans-tuků;
 - b) mononenasycených mastných kyselin (monoenových mastných kyselin);
 - c) polynenasycených mastných kyselin (polyenových mastných kyselin);
 - d) polyalkoholů;
 - e) škrobu;
 - f) vlákniny;

²⁷ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

²⁸ Úř. věst. L 229, 30.8.1980, s. 1.

²⁹ Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 27.

- g) bílkovin;
 - h) veškerých vitamínů nebo minerálních látek uvedených v seznamu v bodě 1 části A přílohy XI, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v bodě 2 části A přílohy XI.
3. V případě uvedení výživového a/nebo zdravotního tvrzení se požaduje uvedení množství látek náležejících do některé skupiny živin podle odstavce 2 nebo tvořících jejich součást.
 4. Komise může pozměňovat seznamy uvedené v odstavci 1 a 2. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

Článek 30 *Výpočet*

1. Energetická hodnota se vypočítá pomocí převodních faktorů uvedených v příloze XII.
2. Komise může stanovit převodní faktory pro vitamíny a minerální látky uvedené v bodě 1 části A přílohy XI pro účely přesnějšího výpočtu jejich obsahu v potravinách, a zařadit je do přílohy XII. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.
3. Energetická hodnota a obsah živin uvedené v čl. 29 odst. 1 a 2 se vztahují na potravinu ve stavu, v němž je prodávána.

Tyto informace se mohou popřípadě vztahovat na potravinu po úpravě, pokud jsou připojeny podrobné pokyny pro tuto úpravu a informace se týkají pokrmu připraveného ke spotřebě.
4. Uvedené hodnoty jsou průměrné hodnoty založené v jednotlivých případech na výsledcích
 - a) analýz výrobce potravin; nebo
 - b) výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek; nebo
 - c) výpočtu s použitím obecně prokázaných a přijímaných údajů.

O prováděcích pravidlech k údajům o energetické hodnotě a živinách, pokud jde o přesnost uvedených hodnot, jako například rozdíly mezi uváděnými hodnotami a hodnotami zjištěnými při úřední kontrole, se může rozhodnout postupem podle čl. 49 odst. 2.

Článek 31
Formy vyjádření údajů

1. Energetická hodnota a obsah živin nebo jejich složek uvedené v čl. 29 odst. 1 a 2 se vyjádří pomocí měrných jednotek uvedených v části A přílohy XIII.
2. Energetická hodnota a obsah živin uvedené v odstavci 1 se vyjádří na 100 g nebo 100 ml nebo, s výhradou čl. 32 odst. 2 a 3, na jednu porci.
3. Povinné nutriční údaje se případně vyjádří v procentech referenčních příjmů stanovených v části B přílohy XI a jsou vztaženy na 100 g nebo 100 ml nebo na jednu porci. Údaje o vitamínech a minerálních látkách, jsou-li uváděny, se též vyjádří v procentech referenčních příjmů stanovených v bodě 1 části A přílohy XI.
4. Údaje o polyalkoholech a/nebo škrobu a údaje o typu mastných kyselin jiné než povinné údaje o nasycených mastných kyselinách uvedených v čl. 29 odst. 1 písm. b) se uvedou v souladu s přílohou XIII částí B.

Článek 32
Vyjádření údajů v přepočtu na jednu porci

1. Kromě nutričních údajů vyjádřených na 100 g nebo na 100 ml uvedených v čl. 31 odst. 2 může být tato informace vyjádřena na jednu porci, jejíž množství je vyznačeno na etiketě, pokud je uveden počet porcí v balení.
2. Je-li potravin balena jako jednotlivá porce, mohou být nutriční údaje vyjádřeny pouze na jednu porci.
3. Komise stanoví vyjádření údajů pouze v přepočtu na jednu porci u potravin v obchodní úpravě v podobě balení s více porcemi potravin, které nejsou baleny jako jednotlivé porce. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

Článek 33
Další formy vyjádření údajů

1. Kromě forem vyjádření údajů uvedených v čl. 31 odst. 2 a 3 lze nutriční údaje vyjádřit v jiné formě za předpokladu, že jsou splněny tyto základní požadavky:
 - a) forma vyjádření údajů je zaměřena na to, aby spotřebitelům usnadnila pochopení přínosu nebo významu potravin z hlediska energetické hodnoty a obsahu živin určité stravy; a
 - b) je založena na harmonizovaných referenčních příjmech nebo, nejsou-li k dispozici, na obecně přijatých vědeckých doporučeních o příjmu týkajících se energetické hodnoty a živin; a

- c) je prokázáno, že průměrný spotřebitel rozumí tomuto způsobu uvedení informací a využívá jej.
2. Tyto dodatečné formy vyjádření údajů uvedené v odstavci 1 budou identifikovány v rámci vnitrostátních systémů uvedených v článku 44.

Článek 34

Způsob uvedení dobrovolných informací

1. Údaje uvedené v čl. 31 odst. 2 týkající se povinných nutričních údajů se uvedou v hlavním zorném poli. V příslušných případech se uvedou na jednom místě ve srozumitelném formátu v tomto pořadí: energetická hodnota, tuky, nasycené mastné kyseliny, sacharidy (s konkrétním uvedením cukrů) a sůl.
2. Nutriční údaje týkající se živin uvedené v čl. 29 odst. 2 se soustředí na jednom místě a v příslušných případech v pořadí stanoveném v části C přílohy XIII.

Nejsou-li nutriční údaje uvedeny v hlavním zorném poli, uvedou se v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami. Při nedostatku místa se uvedou údaje za sebou.
3. Jsou-li povinné nutriční údaje uvedeny spolu s údaji o živinách uvedenými v čl. 29 odst. 2, odpovídá, podle možnosti, pořadí údajů o energetické hodnotě a živinách pořadí uvedenému v části C přílohy XIII.
4. V případech, kdy jsou energetická hodnota nebo obsah živin ve výrobku zanedbatelné, lze nutriční údaje o těchto prvcích nahradit například informací „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ uvedenou v blízkosti nutričních údajů, pokud jsou tyto údaje uvedeny.
5. V rámci vnitrostátních systémů uvedených v článku 44 mohou být nutriční údaje provedeny graficky nebo formou symbolů, jsou-li splněny tyto základní požadavky:
 - a) tyto formy uvádění údajů nesmí uvádět spotřebitele v omyl; a
 - b) musí být prokázáno, že průměrný spotřebitel rozumí těmto formám uvádění údajů.
6. Komise může stanovit pravidla týkající se i dalších hledisek uvádění nutričních údajů kromě těch, které jsou uvedeny v odstavci 5. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

KAPITOLA V

DOBROVOLNÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

Článek 35

Použitelné požadavky

1. V případě, že jsou informace o potravinách, na něž se vztahuje toto nařízení, poskytovány dobrovolně, musí tyto informace splňovat příslušné specifické požadavky stanovené v tomto nařízení.
2. Aniž je dotčeno označování v souladu se zvláštními předpisy Společenství, použijí se odstavce 3 a 4, pokud je země původu nebo provenience potraviny dobrovolně uvedena, aby informovala spotřebitele o tom, že potravina má původ nebo pochází z Evropského společenství nebo dané země či místa.
3. Jestliže se země původu nebo provenience potraviny liší od země původu nebo provenience primární složky (primárních složek), uvede se též země původu nebo provenience této složky (složek).
4. S výjimkou hovězího a telecího masa může označení země původu nebo provenience masa udávat jedno místo původu pouze v případě, že se zvířata narodila, byla chována a poražena ve stejné zemi nebo na stejném místě. V ostatních případech se uvedou informace o všech různých místech, kde se zvířata narodila, byla chována a poražena.
5. Komise stanoví prováděcí pravidla pro použití odstavce 3. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.
6. Komise může stanovit prováděcí pravidla pro podmínky a kritéria použití dobrovolně poskytnutých údajů. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

Článek 36

Způsob uvedení dobrovolných informací

Dobrovolné informace nesmí být zobrazeny na úkor prostoru vyhrazenému povinným informacím.

KAPITOLA VI

VNITROSTÁTNÍ PŘEDPISY

Článek 37

Zásada

Členské státy mohou přijmout ustanovení v oblasti informací o potravinách pouze v případech stanovených v tomto nařízení.

Článek 38

Vnitrostátní předpisy o dalších povinných údajích

1. Kromě povinných údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 a v článku 10 mohou členské státy v souladu s postupem stanoveným v článku 42 vyžadovat pro zvláštní druhy nebo skupiny potravin další povinné údaje, které jsou oprávněné z důvodu:
 - a) ochrany veřejného zdraví;
 - b) ochrany spotřebitelů;
 - c) předcházení podvodům;
 - d) ochrany práv průmyslového a obchodního vlastnictví, uvádění provenience, označení místa původu a předcházení nekalé soutěži.
2. Členské státy mohou použít odstavec 1 k zavedení opatření o povinném uvádění země původu nebo provenience potravin, pouze pokud existuje prokazatelná spojitost mezi některými vlastnostmi dané potraviny a jejím původem nebo proveniencí. Spolu s oznámením těchto opatření Komisi poskytnou členské státy zároveň i důkaz, že většina spotřebitelů přikládá poskytnutí této informace velký význam.

Článek 39

Mléko a mléčné výrobky

V případě mléka a mléčných výrobků v obchodní úpravě v podobě skleněných lahví určených k opakovanému použití mohou členské státy přijmout opatření stanovující odchylky od čl. 9 odst. 1 a čl. 10 odst. 2.

Znění těchto opatření sdělí neprodleně Komisi.

Článek 40
Alkoholické nápoje

Až do přijetí předpisů Společenství uvedených v čl. 20 písm. e) mohou členské státy nadále používat vnitrostátní pravidla týkající se uvádění složek v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % (obj.) alkoholu.

Článek 41
Vnitrostátní opatření pro nebalené potraviny

1. Pokud potraviny nabízené k prodeji konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování nejsou v hotovém balení nebo pokud jsou potraviny baleny v místě prodeje na požádání spotřebitele nebo baleny do hotového balení pro přímý prodej, mohou členské státy stanovit podrobná pravidla pro způsob uvádění údajů stanovených v článku 9 a 10.
2. Členské státy mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat poskytování některých údajů podle odstavce 1, kromě těch, které jsou stanoveny v čl. 9 odst. 1 písm. c), za podmínky, že spotřebitel nebo zařízení společného stravování i tak obdrží dostatečné informace.
3. Členské státy neprodleně oznámí Komisi znění opatření uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 42
Oznamovací postup

1. Odkazuje-li se na tento článek, oznámí členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy týkající se poskytování informací o potravinách, s předstihem Komisi a ostatním členským státům zamýšlená opatření a jejich odůvodnění.
2. Komise konzultuje Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený podle čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, pokud považuje tyto konzultace za užitečné nebo pokud to požaduje členský stát.
3. Dotčený členský stát může přijmout zamýšlená opatření až po uplynutí tří měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1 za předpokladu, že neobdržel záporné stanovisko Komise.
4. Je-li stanovisko Komise záporné, zahájí Komise před uplynutím uvedené tříměsíční lhůty postup podle čl. 49 odst. 2 s cílem stanovit, zda zamýšlená opatření mohou být provedena. Komise může požadovat provedení určitých změn zamýšlených opatření. Dotčený členský stát může přijmout zamýšlená opatření až poté, co Komise přijala konečné rozhodnutí.

5. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů³⁰ se nepoužije na opatření, na něž se vztahuje oznamovací postup v odstavcích 1 až 4.

Článek 43
Podrobná pravidla

Komise může přijmout podrobná pravidla pro použití této kapitoly. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 2.

KAPITOLA VII

ROZVOJ VNITROSTÁTNÍCH SYSTÉMŮ

Článek 44
Vnitrostátní systémy

1. Členské státy mohou přijmout, doporučit nebo jinak schválit vnitrostátní systémy výlučně nezávazných pravidel, jako jsou doporučení, rady, standardy nebo jakákoli jiná nezávazná pravidla (dále jen „vnitrostátní systémy“), které jsou zaměřené na zajištění používání níže uvedených ustanovení a jsou v souladu se základními požadavky stanovenými v tomto nařízení:
 - a) čl. 33 odst. 2 týkající se dalších forem vyjádření nutričních údajů;
 - b) čl. 34 odst. 5 týkající se způsobu uvedení nutričních údajů.
2. Komise může stanovit provádění dalších ustanovení právních předpisů o poskytování informací o potravinách kromě ustanovení uvedených v odstavci 1 v rámci vnitrostátních systémů a příslušné základní požadavky. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.
3. Členské státy mohou vyvíjet vnitrostátní systémy z vlastního podnětu nebo na žádost zúčastněných stran v souladu s obecnými zásadami a požadavky stanovenými v kapitole II a III tohoto nařízení a:
 - a) na základě důkladného spotřebitelského průzkumu; a
 - b) na základě využití osvědčených postupů získaných v rámci rozsáhlých konzultací s širokým okruhem zúčastněných stran.
4. Vnitrostátní systémy zahrnují vhodné mechanismy umožňující spotřebitelům identifikovat potraviny, které jsou označeny v souladu s vnitrostátními systémy, sledovat úroveň dodržování daného systému a posoudit jeho dopad.

³⁰ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

5. Členské státy poskytnou Komisi údaje o vnitrostátních systémech stanovených v odstavci 1, včetně identifikátoru potravin, které jsou podle daného vnitrostátního systému označovány. Komise tyto údaje zpřístupní veřejnosti, zejména prostřednictvím internetové stránky k tomu určené.
6. Komise podporuje a organizuje výměnu informací mezi členskými státy a s vlastními útvary o otázkách týkajících se přijetí a provádění vnitrostátních systémů. Podporuje zapojení zúčastněných stran v této výměně zejména prostřednictvím poradní skupiny pro potravinový řetězec a zdraví zvířat a rostlin zřízené rozhodnutím Komise 2004/613/ES ze dne 6. srpna 2004 na vytvoření poradní skupiny potravinového řetězce a zdraví zvířat a rostlin³¹.
7. Komise může po konzultaci s členskými státy přijmout pokyny týkající se použití tohoto článku.

Článek 45 **Předpoklad shody**

1. U všech informací o potravinách poskytovaných podle daného vnitrostátního systému se předpokládá, že jsou v souladu se základními požadavky uvedenými v čl. 44 odst. 1 a 2.
2. Použití vnitrostátních systémů nezpůsobí překážky volnému pohybu výrobků.

Článek 46 **Opatření Společenství**

1. Jestliže se Komise domnívá, že určitý vnitrostátní systém není v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, může poté, co informovala výbor uvedený v čl. 49 odst. 1, přijmout rozhodnutí, v němž členský stát žádá, aby daný vnitrostátní systém zrušil nebo pozměnil.
2. Komise může přijmout prováděcí opatření pro ustanovení, která jsou uvedena v čl. 44 odst. 1 a 2. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

Článek 47 **Prováděcí pravidla**

Komise může přijmout podrobná pravidla pro použití této kapitoly. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 2.

³¹ Úř. věst. L 275, 25.8.2004, s. 17.

KAPITOLA VIII

PROVÁDĚCÍ, POZMĚŇOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 48 **Technické úpravy**

Komise může pozměnit přílohy s výhradou ustanovení týkajících se změn přílohy II a III uvedených v čl. 10 odst. 2 a čl. 22 odst. 2. Opatření, jejichž předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 49 odst. 3.

Článek 49 **Výbor**

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 zmíněného rozhodnutí.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1, 2, 4 a 6 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 50 **Změny nařízení (ES) č. 1924/2006**

V článku 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 se první a druhý odstavec nahrazují tímto:

„Povinnost poskytovat informace a způsoby poskytování těchto údajů podle [kapitoly IV, oddílu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. ...]* v případě uvedení výživového a/nebo zdravotního tvrzení se použije obdobně s výjimkou obecně zaměřené reklamy.

Kromě toho se ve stejném zorném poli, v němž jsou uvedeny údaje o výživové hodnotě, případně uvede také množství látky nebo látek, k němuž se vztahuje výživové nebo zdravotní tvrzení, jež se neobjevuje v nutričním označování, a musí být vyjádřeno v souladu s článkem 30 až 32 [nařízení (ES) č....].

* Úř. věst. L ...,dd/mm/yyyy, s.“.

Článek 51
Změny nařízení (ES) č. 1925/2006

1. V článku 6 nařízení (ES) 1925/2006 se odstavec 6 nahrazuje tímto:
 - “6. Přidání vitamínu nebo minerální látky do potraviny musí vést k přítomnosti daného vitamínu nebo minerální látky v potravinách alespoň ve významném množství, je-li stanoveno v [bodě 2 části A přílohy XI nařízení (ES) č....]*. Odchylně od výše uvedených významných množství se pro určité potraviny nebo skupiny potravin postupem podle čl. 14 odst. 2 přijmou nejnížší přípustná množství, včetně případných nižších množství.

* Úř. věst. L ...,dd/mm/yyyy, s. ...“.
2. V článku 7 nařízení (ES) č. 1925/2006 se odstavec 3 nahrazuje tímto:
 - “3. Nutriční označování výrobků, do kterých byly přidány vitamíny a minerální látky a na něž se vztahuje toto nařízení, je povinné. Poskytované údaje musí obsahovat informace blíže uvedené v čl. 29 odst. 1 [nařízení (ES) č. ...] a celkové množství vitaminů a minerálních látek obsažených v okamžiku jejich přidání do potraviny.“.

Článek 52
Zrušení

1. Směrnice 2000/13/ES, 87/250/ES, 94/54/ES, 1999/10/ES, 2002/67/ES, 2004/77/ES a nařízení (ES) č. 608/2004 se zrušují s účinkem ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
2. Směrnice 90/496/EHS se zrušuje ode dne [5 let po vstupu v platnost].
3. Odkazy na zrušené právní předpisy se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 53
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 14 odst. 1 se použije od [prvního dne měsíce následujícího po 3 letech od vstupu v platnost].

Články 29 až 34 se použijí od [prvního dne měsíce následujícího po 3 letech od vstupu v platnost] s výjimkou potravin označených provozovateli potravinářských podniků, které mají v den vstupu v platnost méně než 10 zaměstnanců a jejichž roční obrat a/nebo roční bilanční úhrn nepřesahuje 2 miliony EUR, kdy se uvedené články použijí od [prvního dne měsíce následujícího po 5 letech od vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Ze Evropský parlament
předseda / předsedkyně

Za Radu
předseda / předsedkyně

PŘÍLOHA I

ZVLÁŠTNÍ DEFINICE uvedené v čl. 2 odst. 4

1. „Nutričními údaji“ nebo „nutričním označením“ se rozumí informace:
 - a) o energetické hodnotě; nebo
 - b) o energetické hodnotě a jedné nebo více následujících živinách:
 - tucích,
 - sacharidech,
 - vlákninách,
 - bílkovinách,
 - soli,
 - vitamínech a minerálních látkách uvedených v seznamu v příloze XI části A bodě 1, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v příloze XI části A bodě 2.
2. „tuky“ se rozumí veškeré lipidy, včetně fosfolipidů;
3. „nasycenými mastnými kyselinami“ se rozumí mastné kyseliny, které neobsahují dvojnou vazbu;
4. „trans-tuky“ se rozumí mastné kyseliny s nejméně jednou nekonjugovanou dvojnou vazbou uhlík-uhlík v transkonfiguraci (tj. oddělenou nejméně jednou methylenovou skupinou);
5. „mononenasycenými mastnými kyselinami (monoenovými mastnými kyselinami)“ se rozumí mastné kyseliny s jednou dvojnou cis-vazbou;
6. „polynenasycenými mastnými kyselinami (polyenovými mastnými kyselinami)“ se rozumí mastné kyseliny s dvojnými vazbami přerušovanými cis, cis-methylenovou skupinou;
7. „sacharidy“ se rozumí všechny sacharidy, které jsou metabolizovány v lidském organismu, včetně polyalkoholů;
8. „cukry“ se rozumí všechny monosacharidy a disacharidy přítomné v potravíně, s výjimkou polyalkoholů;
9. „polyalkoholy“ se rozumí alkoholy obsahující více než dvě hydroxylové skupiny;
10. „bílkovinami“ se rozumí obsah bílkovin vypočtený podle vzorce: bílkoviny = množství celkového dusíku podle Kjeldahla $\times 6,25$;

11. „jedlou solí“ se rozumí obsah soli vypočtený podle vzorce: $s\ddot{u}l = \text{sodík} \times 2,5$;
12. „průměrnou hodnotou“ se rozumí hodnota, která nejlépe vyjadřuje množství určité živiny obsažené v dané potravine s ohledem na výkyvy v průběhu roku, spotřebitelské zvyklosti a jiné faktory, které mohou způsobit kolísání skutečných hodnot;
13. „hlavním zorným polem“ se rozumí zorné pole, které je nejpravděpodobněji vystaveno nebo viditelné za běžných nebo obvyklých podmínek prodeje nebo použití potraviny.

PŘÍLOHA II

SLOŽKY VYVOLÁVAJÍCÍ ALERGIE NEBO NESNÁŠENLIVOST

1. Obiloviny obsahující lepek (pšenice, žito, ječmen, oves, špalda, kamut nebo jejich hybridní odrůdy) a výrobky z nich, kromě:
 - a) glukózových sirupů na bázi pšenice, včetně dextrózy³²;
 - b) maltodextrinů na bázi pšenice¹;
 - c) glukózových sirupů na bázi ječmene;
 - d) obilovin použitých pro výrobu destilátů nebo ethanolu zemědělského původu pro lihoviny a jiné nápoje obsahující více než 1,2 % (obj.) alkoholu.
2. Korýši a výrobky nich.
3. Vejce a výrobky z vajec.
4. Ryby a výrobky z nich, kromě:
 - a) rybí želatiny použité jako nosič vitamínových nebo karotenoidních přípravků;
 - b) rybí želatiny nebo vyziny použité jako čířící prostředek u piva a vína.
5. Jádra podzemnice olejné a výrobky z nich.
6. Sójové boby a výrobky z nich, kromě:
 - a) zcela rafinovaného sójového oleje a tuku¹;
 - b) přírodní směsi tokoferolů (E306), přírodního d-alfa tokoferolu, přírodního d-alfa-tokoferol-acetátu, přírodního d-alfa-tokoferol-sukcinátu ze sóji;
 - c) fytosterolů a esterů fytosterolů získaných z rostlinných olejů ze sóji;
 - d) esteru rostlinného stanolu vyrobeného ze sterolů z rostlinného oleje ze sóji.
7. Mléko a výrobky z něj (včetně laktózy), kromě:
 - a) syrovátky použité pro výrobu destilátů nebo ethanolu zemědělského původu pro lihoviny a jiné nápoje obsahující více než 1,2 % (obj.) alkoholu;
 - b) laktitolu.

³² A výrobky z nich, pokud zpracování, kterým prošly, nezvyšuje úroveň alergie, kterou Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) stanovil pro příslušný základní produkt.

8. Skořápkové plody, tj. mandle (*Amygdalus communis L.*), lískové ořechy (*Corylus avellana*), vlašské ořechy (*Juglans regia*), kešu ořechy (*Anacardium occidentale*), pekanové ořechy (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), para ořechy (*Bertholletia excelsa*), pistácie (*Pistacia vera*), makadamie a ořechy Queensland (*Macadamia ternifolia*) a výrobky z nich, kromě:
 - a) ořechů používaných pro výrobu destilátů nebo ethanolu zemědělského původu pro lihoviny a jiné nápoje obsahující více než 1,2 % (obj.) alkoholu.
9. Celer a výrobky z něj.
10. Hořčice a výrobky z ní.
11. Sezamová semena a výrobky z nich.
12. Oxid siřičitý a siřičitany v koncentracích vyšších než 10 mg/kg nebo 10 mg/l, vyjádřeno jako SO₂.
13. Vlčí bob (lupina) a výrobky z něj.
14. Měkkýši a výrobky z nich.

PŘÍLOHA III

POTRAVINY, JEJICHŽ OZNAČENÍ MUSÍ OBSAHOVAT JEDEN NEBO VÍCE DALŠÍCH ÚDAJŮ

DRUH NEBO SKUPINA POTRAVIN	ÚDAJE
1. POTRAVINY BALENÉ V NĚKTERÝCH PLYNECH	
1.1 Potraviny, jejichž trvanlivost byla prodloužena pomocí balících plynů povolených podle směrnice Rady 89/107/EHS ³³	„baleno v ochranné atmosféře“
2. POTRAVINY OBSAHUJÍCÍ NÁHRADNÍ SLADIDLA	
2.1 Potraviny obsahující náhradní sladidlo nebo sladidla povolená podle směrnice 89/107/EHS	„s náhradním sladidlem (náhradními sladidly)“, tento údaj se připojí k názvu potraviny.
2.2 Potraviny obsahující přidaný cukr nebo cukry i náhradní sladidlo nebo sladidla povolená podle směrnice 89/107/EHS	„s cukrem (cukry) a náhradním sladidlem (náhradními sladidly)“, tento údaj se připojí k názvu potraviny.
2.3 Potraviny obsahující aspartam povolený podle směrnice 89/107/EHS	„obsahuje zdroj fenylalaninu“
2.4 Potraviny obsahující více než 10 % přidaných polyalkoholů povolených podle směrnice 89/107/EHS	„nadměrná konzumace může vyvolat projímavé účinky“
3. POTRAVINY OBSAHUJÍCÍ KYSELINU GLYCYRRHIZOVOU NEBO JEJÍ AMONNÉ SOLI	
3.1 Cukrovinky nebo nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (Glycyrrhiza glabra) v koncentraci 100 mg/kg nebo 10 mg/l nebo vyšší.	Údaj „obsahuje lékořici“ se připojí bezprostředně za seznam složek, pokud není výraz „lékořice“ již uveden v seznamu složek nebo v názvu dané potraviny. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.2 Cukrovinky obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (Glycyrrhiza glabra) v koncentraci 4 g/kg nebo vyšší.	Bezprostředně za seznam složek se připojí tento údaj: „Obsahuje lékořici. Osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.

³³ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 27.

<p>3.3 Nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (Glycyrrhiza glabra) v koncentraci 50 mg/l nebo vyšší nebo v koncentraci 300 mg/l nebo vyšší v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % (obj.) alkoholu³⁴.</p>	<p>Za seznam složek se připojí tento údaj: „Obsahuje lékořici. Osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.</p>
<p>4. NÁPOJE S VYSOKÝM OBSAHEM KOFEINU</p>	
<p>4.1 Nápoje, s výjimkou nápojů na bázi kávy, čaje nebo kávového nebo čajového extraktu, pokud názvy potravin obsahují slova „káva“ nebo „čaj“, které:</p> <ul style="list-style-type: none"> – jsou určeny ke spotřebě bez úpravy a obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l, nebo – jsou v koncentrované nebo sušené formě a po obnovení obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l 	<p>Údaj „Vysoký obsah kofeinu“ ve stejném zorném poli jako název nápoje, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg/100 ml v souladu s čl. 14 odst. 5 tohoto nařízení.</p>

³⁴ Tato hladina se vztahuje na výrobky určené k přímé spotřebě nebo rekonstituované výrobky podle pokynů výrobců.

5. POTRAVINY S PŘIDANÝMI FYTOSTEROLY, ESTERY FYTOSTEROLŮ, FYTOSTANOLY NEBO ESTERY FYTOSTANOLŮ	
5.1 Potraviny nebo složky potravin s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanolů nebo estery fytostanolů	<ol style="list-style-type: none"> 1) „s přidanými rostlinnými steroly” nebo „s přidanými rostlinnými stanoly” ve stejném zorném poli jako název dané potraviny; 2) množství přidaných fytosterolů, esterů fytosterolů, fytostanolů nebo esterů fytostanolů (vyjádřeno v procentech nebo v gramech volných rostlinných sterolů/rostlinných stanolů na 100 g nebo 100 ml potraviny) se uvede v seznamu složek; 3) údaj, že potravina je určena výhradně pro osoby, které si přejí snížit hladinu cholesterolu v krvi; 4) údaj, že pacienti užívající léky na snížení hladiny cholesterolu, by měli výrobek konzumovat pod lékařským dohledem; 5) snadno viditelný údaj, že potravina nemusí být vhodná pro výživu těhotných a kojících žen a dětí ve věku do pěti let; 6) doporučení, aby byla potravina používána jako součást vyvážené a pestré stravy, k níž patří pravidelná konzumace ovoce a zeleniny, která přispívá k zachování hladiny karotenoidů; 7) informace ve stejném zorném poli jako údaj vyžadovaný výše uvedeným bodem 3, že spotřeba přidaných rostlinných sterolů/rostlinných stanolů by neměla překročit 3 g/den; 8) definice jedné porce dotyčné potraviny nebo složky potravin (přednostně v g nebo ml) s údajem o množství rostlinných sterolů/rostlinných stanolů obsažených v každé porci.

PŘÍLOHA IV

POTRAVINY, KTERÉ JSOU VYŇATY Z POŽADAVKU NA POVINNÉ NUTRIČNÍ ÚDAJE

- nezpracované produkty obsahující jedinou složku nebo skupinu složek;
- produkty zpracované pouze uzením nebo zráním, které obsahují jedinou složku nebo skupinu složek;
- vody určené k lidské spotřebě, včetně vod, kde je jako složka přidán pouze oxid uhličitý a/nebo látky určené k aromatizaci;
- byliny, koření nebo jejich směsi;
- sůl a náhražky soli;
- výrobky, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech³⁵, celá nebo mletá kávová zrna a celá nebo mletá kávová zrna bez kofeinu;
- bylinný čaj, čaj, čaj bez kofeinu, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt bez kofeinu, které neobsahují přidané složky;
- kvasné octy a náhražky octa, včetně octů, jejichž jedinou přidanou složkou jsou látky určené k aromatizaci;
- látky určené k aromatizaci;
- potravinářské přídatné látky;
- pomocné látky při zpracování;
- potravinářské enzymy;
- želatina;
- želírující složky;
- kvasnice;
- potraviny v obalech nebo nádobách, jejichž největší plocha měří méně než 25 cm²;
- potraviny prodávané soukromými osobami při příležitostných činnostech, které nejsou součástí podnikání, ze kterého by vyplývala určitá kontinuita činností a určitá míra organizace;

³⁵ Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 26.

- potraviny dodávané výrobcem v malých množstvích přímo konečnému spotřebiteli nebo do místních maloobchodů přímo zásobujících konečného spotřebitele;
- potraviny ve vnitřním obalu, které nejsou určeny k prodeji bez vnějšího obalu (nutriční údaje se uvedou na vnějším obalu, pokud nespádají do skupin potravin vyňatých z požadavku na povinné údaje o výživové hodnotě podle této přílohy).

PŘÍLOHA V

NÁZEV POTRAVINY A UVÁDĚNÍ SPECIFICKÝCH ÚDAJŮ

ČÁST A – NÁZEV POTRAVINY

1. V členském státě prodeje je povoleno použití názvu potraviny, pod kterým je výrobek legálně vyráběn a uváděn na trh v členském státě výroby.

Neumožňuje-li však použití jiných ustanovení tohoto nařízení, zejména ustanovení článku 9, aby spotřebitelé v členském státě prodeje zjistili skutečnou povahu potraviny a odlišili ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, připojí se k názvu potraviny další popisné informace, které se uvedou v blízkosti názvu potraviny.

2. Ve výjimečných případech se název potraviny používaný v členském státě výroby nepoužije v členském státu prodeje, pokud se potravina, kterou označuje, liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé pod dotyčným názvem do té míry, že by ustanovení bodu 1 nezajistila v členském státu prodeje správné informování kupujících.
3. Název potraviny nesmí být nahrazen názvem chráněným jako duševní vlastnictví, obchodní značkou nebo smyšleným názvem.

ČÁST B – POVINNÉ ÚDAJE PŘIPOJENÉ K NÁZVU POTRAVINY

1. Název potraviny obsahuje údaje o jejím fyzikálním stavu nebo o určitém způsobu úpravy potraviny (např. v prášku, lyofilizovaná, hluboko zmrazená, rychle zmrazená, koncentrovaná, uzená), nebo k němu musí být tyto údaje připojeny, a to ve všech případech, kdy by opomenutí těchto informací mohlo uvést kupujícího v omyl.
2. Na potravinách ošetřených ionizujícím zářením se uvede jeden z těchto údajů:
„ozářeno“ nebo „ošetřeno ionizujícím zářením“.

ČÁST C – SPECIFICKÉ POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE OZNAČENÍ „MLETÉ MASO“

1. Kritéria složení kontrolována na základě denního průměru:

	Obsah tuku	Poměr pojivové tkáně a masných bílkovin
— mleté maso libové	≤ 7 %	≤ 12
— mleté maso čistě hovězí	≤ 20 %	≤ 15
— mleté maso obsahující vepřové maso	≤ 30 %	≤ 18
— mleté maso ostatních druhů	≤ 25 %	≤ 15

2. Odchylně od požadavků stanovených v kapitole IV oddílu V přílohy III nařízení (ES) č. 853/2004 se v označení uvedou slova:

- „procento tuku nižší než ...“,
- „poměr pojivové tkáně a masných bílkovin nižší než ...“.

3. Členské státy mohou povolit uvádění mletého masa, které neodpovídá kritériím stanoveným v bodě 1 této části, na vnitrostátní trh pod vnitrostátním označením, které nelze zaměnit s označeními stanovenými v čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 853/2004.

PŘÍLOHA VI

UVÁDĚNÍ A POJMENOVÁNÍ SLOŽEK

ČÁST A – ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE UVÁDĚNÍ SLOŽEK SEŘAZENÝCH SESTUPNĚ PODLE HMOTNOSTI

<i>Skupina složek</i>	<i>Ustanovení týkající se uvádění hmotnosti</i>
1. Přidaná voda a těkavé látky	Uvádějí se v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti v konečném výrobku. Množství vody přidané do potraviny jako složka se vypočítá odečtením celkového množství ostatních použitých složek od celkového množství konečného výrobku. Toto množství vody se nemusí brát v úvahu, pokud jí není v konečném výrobku více než 5 % hmotnostních.
2. Složky používané v koncentrované nebo sušené formě a rekonstituované během výroby	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti stanovené před koncentrací nebo sušením.
3. Složky koncentrovaných nebo sušených potravin, do nichž je třeba přidat vodu	Tyto složky mohou to být složky uvedeny v pořadí podle jejich poměru v rekonstituovaném výrobku, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „složky rekonstituovaného výrobku“ nebo „složky výrobku připraveného ke spotřebě“.
4. Směsi ovoce, zeleniny nebo hub použitých jako složky potraviny, ve kterých výrazně nepřevládá hmotnostní podíl žádné ze složek směsi a podíly složek se mohou měnit	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „ovoce“, „zelenina“ nebo „houby“, s dovětkem „v různém poměru“, po němž bezprostředně následuje seznam přítomného ovoce, zeleniny nebo hub. V takovém případě se směs uvede v seznamu složek v souladu s čl. 19 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomného ovoce, zeleniny nebo hub.
5. Směsi koření nebo bylin, ve kterých hmotnostní podíl žádného z nich výrazně nepřevládá	Tyto složky smějí být uvedeny v jiném pořadí, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „v proměnlivých hmotnostních podílech“.
6. Složky tvořící méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být uvedeny v různém pořadí za ostatními složkami.

<i>Skupina složek</i>	<i>Ustanovení týkající se uvádění hmotnosti</i>
7. Složky, které jsou podobné nebo vzájemně zastupitelné a mohou být použity při výrobě nebo přípravě potraviny, aniž by se změnilo její složení, povaha nebo její vnímaná hodnota, a které tvoří méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být označeny v seznamu složek výrazem „obsahuje ... nebo ...“, pokud alespoň jedna z nejvýše dvou složek je přítomna v konečném výrobku. Toto ustanovení se nepoužije pro přídatné látky nebo pro složky uvedené v části C této přílohy.

ČÁST B – POJMENOVÁNÍ NĚKTERÝCH SLOŽEK, JEJICHŽ SPECIFICKÝ NÁZEV JE NAHRAZEN NÁZVEM SKUPINY

Složky, které náleží do jedné ze skupin potravin uvedených níže a které jsou součástí jiné potraviny, smějí být označeny pouze názvem této skupiny.

Definice skupiny potravin	Pojmenování
1. Rafinované oleje kromě olivového oleje	<p>„Olej“ spolu s</p> <ul style="list-style-type: none"> – přídavným jménem „rostlinný“, popřípadě „živočišný“, nebo – s uvedením jeho specifického rostlinného nebo živočišného původu <p>Přídavné jméno „ztužený“ se připojí k údaji o ztuženém oleji, pokud není množství nasycených mastných kyselin a trans-tuků uvedeno v nutričních údajích</p>

Definice skupiny potravin	Pojmenování
2. Rafinované tuky	<p>„Tuk“ spolu s</p> <ul style="list-style-type: none"> – přidavným jménem „rostlinný“, popřípadě „živočišný“, nebo – s uvedením jeho specifického rostlinného nebo živočišného původu <p>Pokud není množství nasycených mastných kyselin a trans-tuků uvedeno v nutričních údajích, připojí se k údaji o ztuženém tuku přidavné jméno „ztužený“</p>
3. Směsi mouky ze dvou nebo více druhů obilí	„Mouka“ s následným výčtem druhů obilí, ze kterých byla vyrobena, uvedených v sestupném pořadí podle hmotnosti
4. Škroby a škroby modifikované fyzikálním způsobem nebo enzymy	„Škrob“
5. Všechny druhy ryb, kde ryba tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na specifický druh ryby	„Ryby“
6. Všechny druhy sýrů, kde sýr nebo směs sýrů tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na specifický druh sýra	„Sýr“
7. Všechna koření představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Koření“ nebo „směs koření“
8. Všechny byliny nebo části bylin představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Byliny“ nebo „směs bylin“
9. Všechny druhy klovinových přípravků používaných při výrobě gumového základu pro žvýkačky	„Gumový základ“
10. Všechny druhy strouhanky z pečených obilných výrobků	„Strouhanka“

Definice skupiny potravin	Pojmenování												
11. Všechny druhy sacharózy	„Cukr“												
12. Bezvodá dextróza a monohydrát dextrózy	„Dextróza“												
13. Škrobový sirup a sušený škrobový sirup	„Škrobový sirup“												
14. Všechny druhy mléčných bílkovin (kaseiny, kaseináty a syrovátkové bílkoviny) a jejich směsi	„Mléčné bílkoviny“												
15. Lisované, expelované nebo rafinované kakaové máslo	„Kakaové máslo“												
16. Všechny druhy vín, jak jsou definovány v nařízení Rady (ES) č. 1493/1999	„Víno“												
<p>17. Kosterní svalstvo³⁶ druhů savců a ptáků uznaných za vhodné k lidské spotřebě, s přirozeně obsaženou nebo přilehlou tkání, pokud celkový obsah tuku a pojivové tkáně nepřekračuje níže uvedené hodnoty a pokud maso tvoří složku jiné potraviny. Výrobky, na něž se vztahuje definice Společenství pro „strojně oddělené maso“, jsou z působnosti této definice vyňaty.</p> <p>Nejvyšší obsah tuku a pojivové tkáně pro složky označené termínem „... maso“</p> <table border="1" data-bbox="183 1187 917 1606"> <thead> <tr> <th data-bbox="183 1187 574 1332"><i>Druh</i></th> <th data-bbox="574 1187 750 1332"><i>Tuk (v %)</i></th> <th data-bbox="750 1187 917 1332"><i>Pojivová tkáň³⁸ (v %)</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="183 1332 574 1478">Savci (kromě králíků a prasat) a směsi druhů s převahou savců</td> <td data-bbox="574 1332 750 1478">25</td> <td data-bbox="750 1332 917 1478">25</td> </tr> <tr> <td data-bbox="183 1478 574 1556">Prasata</td> <td data-bbox="574 1478 750 1556">30</td> <td data-bbox="750 1478 917 1556">25</td> </tr> <tr> <td data-bbox="183 1556 574 1606">Ptáci a králíci</td> <td data-bbox="574 1556 750 1606">15</td> <td data-bbox="750 1556 917 1606">10</td> </tr> </tbody> </table>	<i>Druh</i>	<i>Tuk (v %)</i>	<i>Pojivová tkáň³⁸ (v %)</i>	Savci (kromě králíků a prasat) a směsi druhů s převahou savců	25	25	Prasata	30	25	Ptáci a králíci	15	10	<p>„...maso“ a název (názvy)³⁷ živočišného druhu, z něhož pochází.</p>
<i>Druh</i>	<i>Tuk (v %)</i>	<i>Pojivová tkáň³⁸ (v %)</i>											
Savci (kromě králíků a prasat) a směsi druhů s převahou savců	25	25											
Prasata	30	25											
Ptáci a králíci	15	10											

³⁶ Bránice a žvýkací svaly jsou součástí kosterního svalstva, zatímco srdce, jazyk, svalstvo hlavy (jiné než žvýkací svaly), karpální svalstvo, svalstvo hlezenního kloubu a ocasu jsou vyňaty.

³⁷ Pro označování v angličtině může být toto označení nahrazeno obecným názvem masa dotyčného druhu zvířat.

³⁸ Obsah pojivové tkáně se vypočte z poměru obsahu kolagenu a obsahu svalových bílkovin. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený faktorem 8.

Definice skupiny potravin	Pojmenování
<p>Jsou-li tyto hodnoty nejvyššího obsahu překročeny, avšak všechna ostatní kritéria definice „masa“ jsou splněna, pak musí být obsah „...masa“ odpovídajícím způsobem upraven směrem dolů a v seznamu složek musí být kromě termínu „... maso“ uvedena přítomnost tuku nebo pojivové tkáně.</p>	
<p>18. Všechny typy výrobků, na něž se vztahuje definice „strojně oddělené maso“.</p>	<p>„strojně oddělené maso“ a název (názvy) ⁽³⁾ živočišného druhu, z něhož pochází</p>

ČÁST C – POJMENOVÁNÍ NĚKTERÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY, DO KTERÉ SLOŽKY PATŘÍ, S NÁSLEDNÝM UVEDENÍM JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU NEBO ČÍSLA ES

Přídavné látky a enzymy neuvedené v čl. 21 písm. b) a náležející do jedné ze skupin uvedených v této části se označí názvem této skupiny, po kterém následuje jejich specifický název nebo případně jejich číslo ES. Pokud určitá složka náleží do více skupin, uvede se skupina, která odpovídá její hlavní funkci v dotyčné potravíně. Označení „modifikovaný škrob“ však musí být doplněno údajem o jeho specifickém rostlinném původu, pokud tato složka může obsahovat lepek.

Kyselina
Regulátor kyselosti
Protispékavá látka
Odpěňovač
Antioxidant
Plnidlo
Barvivo
Emulgátor
Tavicí soli³⁹
Zpevňující látka
Látka zvýrazňující chuť a vůni
Látka zlepšující mouku
Želírující látka
Lešticí látka
Zvlhčující látka
Modifikovaný škrob⁴⁰
Konzervant
Balicí plyn
Kypřicí látka
Stabilizátor
Náhradní sladidlo
Zahušťovadlo

³⁹ Pouze pro tavené sýry a výrobky z tavených sýrů.

⁴⁰ Nevýžaduje se uvedení specifického názvu nebo čísla ES.

ČÁST D – POJMENOVÁNÍ LÁTEK URČENÝCH K AROMATIZACI V SEZNAMU SLOŽEK

1. Látky určené k aromatizaci musí být pojmenovány slovy „látka určená k aromatizaci (látky určené k aromatizaci)“ nebo přesnějším názvem nebo popisem látky určené k aromatizaci.
2. Chinin a/nebo kofein, pokud jsou používány jako látky určené k aromatizaci při výrobě nebo přípravě potravin, se uvedou pod svým zvláštním označením na seznamu složek bezprostředně za slovem „aromatizováno“.
3. Slovo „přírodní“ nebo jiné slovo mající v podstatě stejný význam může být použito pouze pro látky určené k aromatizaci, jejichž aromatická složka obsahuje výhradně aromatické látky, jak jsou vymezeny v čl. 1 odst. 2 písm. b) bodě i) směrnice Rady 88/388/EHS, a/nebo aromatické přípravky, jak jsou vymezeny v čl. 1 odst. 2 písm. c) uvedené směrnice.
4. Pokud název látky určené k aromatizaci obsahuje odkaz na rostlinný nebo živočišný charakter nebo původ látek, které obsahuje, pak slovo „přírodní“ nebo jakékoli jiné slovo mající v podstatě stejný význam nesmí být použito, pokud nebyla aromatická složka izolována vhodnými fyzikálními postupy, enzymovými nebo mikrobiálními postupy nebo tradičními způsoby přípravy potravin výhradně nebo téměř výhradně z dotyčné potravině nebo dotyčného zdroje aromatu.

ČÁST E – POJMENOVÁNÍ SMĚSNÝCH SLOŽEK

1. Směsná složka může být zařazena do seznamu složek pod vlastním pojmenováním, pokud tak stanoví právní předpisy nebo pokud je dlouhodobě užívané, podle celkové hmotnosti složek a za předpokladu, že bezprostředně následuje výčet jejích vlastních složek.
2. Výčet složek u směsných složek není povinný,
 - a) pokud je složení směsné složky stanoveno v platných právních předpisech Společenství a pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku; toto ustanovení se však nepoužije pro potravinářské přídatné látky, s výhradou ustanovení čl. 21 písm. a) až d); nebo
 - b) u směsných složek sestávajících ze směsi koření a/nebo bylin, pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku, s výjimkou potravinářských přídatných látek, s výhradou ustanovení čl. 21 písm. a) až d); nebo
 - c) pokud je směsná složka potravinou, u níž právní předpisy Společenství nepožadují uvedení seznamu složek.

PŘÍLOHA VII

UVEDENÍ MNOŽSTVÍ SLOŽEK

1. Uvedení množství se nevyžaduje:
 - a) u složky nebo skupiny složek:
 - i) jejichž čistá hmotnost po odkapání je uvedena v souladu s bodem 5 přílohy VIII, nebo
 - ii) jejichž množství je již na etiketě povinné podle právních předpisů Společenství, nebo
 - iii) jež jsou použity v malém množství pro účely aromatizování, nebo
 - iv) které nejsou takové povahy, aby jejich uvedení v názvu potraviny mělo vliv na volbu spotřebitele v zemi prodeje, neboť rozdílné množství není podstatné pro charakterizaci potraviny nebo potravinu neodlišuje od podobných potravin, nebo
 - b) pokud zvláštní předpisy Společenství přesně stanoví množství složky nebo skupiny složek, aniž by upravovaly jeho uvádění na etiketě, nebo
 - c) v případech uvedených v bodě 4 a 5 části A přílohy VI.
2. Ustanovení čl. 23 odst. 1 písm. a) a b) se nepoužije v případě:
 - a) složky nebo skupiny složek, na něž se vztahuje označení „s náhradním sladidlem (náhradními sladidly)“ nebo „s cukrem (cukry) a s náhradním sladidlem (náhradními sladidly)“, pokud je toto označení připojeno k názvu potraviny podle přílohy III; nebo
 - b) přidaných vitamínů a minerálních látek, pokud se na tuto látku vztahuje nutriční údaj.
3. Údaj o množství složky nebo skupiny složek:
 - a) se vyjádří v procentech odpovídajících množství složky nebo složek v okamžiku jejich použití; a
 - b) uvede se buď v názvu potraviny nebo bezprostředně vedle tohoto názvu, nebo v seznamu složek společně s dotyčnou složkou nebo skupinou složek.

4. Odchylně od bodu 3

- a) se v případě potravin, které ztratily po tepelné nebo jiné úpravě vodu, uvedené množství vyjádří v procentech odpovídajících množství použité složky nebo použitých složek v hotovém výrobku, pokud toto množství nebo celkové množství všech složek uvedených na etiketě nepřekračuje 100 %. V tom případě se uvede množství na základě hmotnosti složky (složek) použité (použitých) k přípravě 100 g hotového výrobku;
- b) se množství těkavých složek uvádí v závislosti na jejich hmotnostních podílech v konečném výrobku;
- c) může být množství složek použitých v koncentrované nebo dehydratované formě a obnovených během zpracování uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů před koncentrací nebo dehydratací;
- d) může být v případě koncentrovaných nebo dehydratovaných potravin, které mají být obnoveny přidáním vody, množství složek uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů v obnoveném výrobku.

PŘÍLOHA VIII

ÚDAJ O ČISTÉM MNOŽSTVÍ

1. Údaj o čistém množství není povinný u potravin:
 - a) se značnými úbytky objemu nebo hmotnosti, které jsou prodávány po kusech nebo váženy v přítomnosti kupujícího; nebo
 - b) jejichž čisté množství je menší než 5 g nebo 5 ml; toto ustanovení se však nepoužije pro koření a byliny.
2. Pokud právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy stanoví povinnost uvádět určitý typ množství (např. nominální množství, minimální množství, průměrné množství), pak pro účely tohoto nařízení je tímto množstvím čisté množství.
3. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých jednotek v hotovém balení, které obsahují stejné množství téhož výrobku, pak se uvedení čistého množství skládá z údaje o čistém množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení, a z údaje o celkovém počtu těchto balení. Uvedení těchto údajů však není povinné, pokud je celkový počet jednotlivých balení zvnějšku jasně viditelný a snadno spočitatelný a pokud je zvnějšku jasně viditelné alespoň jedno označení čistého množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení.
4. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých balení, která nejsou považována za prodejní jednotky, pak uvedení čistého množství se skládá z údaje o celkovém čistém množství a údaje o celkovém počtu jednotlivých balení.
5. U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí též čistá hmotnost této potraviny po odkapání.

Pro účely tohoto bodu se „nálevem“ rozumí následující výrobky, popřípadě jejich směsi a rovněž tyto výrobky ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu, pokud je kapalina při této úpravě pouze doplňkem základních složek, a není tedy rozhodujícím faktorem pro koupi: voda, vodné roztoky solí, laktózy, vodné roztoky potravinářských kyselin, ocet, vodné roztoky cukrů, vodné roztoky jiných látek se sladivým účinkem, ovocné nebo zeleninové šťávy v případě ovoce či zeleniny.

PŘÍLOHA IX

DATUM MINIMÁLNÍ TRVANLIVOSTI

1. Datum minimální trvanlivosti se uvádí takto:

a) Toto datum se uvádí slovy:

- „minimální trvanlivost do...“, obsahuje-li datum uvedení dne,
- „minimální trvanlivost do konce...“ v ostatních případech.

b) Ke slovům uvedeným v písmeni a) se připojí:

- buď vlastní datum, nebo
- odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě.

V případě potřeby se tyto údaje doplní údajem o podmínkách uchování, jejichž dodržení umožní zajistit uvedenou trvanlivost.

c) Datum se skládá z nekódovaného tvaru v pořadí den, měsíc a rok.

Avšak v případě potravin:

- s trvanlivostí nepřekračující tři měsíce postačí uvedení dne a měsíce,
- s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců postačí uvedení měsíce a roku,
- s trvanlivostí delší než 18 měsíců postačí uvedení roku.

d) S výhradou předpisů Společenství, které ukládají jiné způsoby uvedení data, nemusí být datum minimální trvanlivosti uvedeno v případě

- čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaných, krájených nebo podobně upravených; tato odchylka se nevztahuje na naklíčená semena a podobné produkty, jako jsou klíčky luštěnin,
- vín, likérových vín, šumivých vín, aromatizovaných vín a podobných výrobků získaných z jiného ovoce než z hroznů, jakož i v případě nápojů kódů KN 22060091, 22060093 a 22060099 vyrobených z hroznů nebo hroznového moštu,
- nápojů obsahujících nejméně 10 % (obj.) alkoholu,

- osvěžujících nealkoholických nápojů, ovocných šťáv, ovocných nektarů a alkoholických nápojů obsahujících více než 1,2 % (obj.) alkoholu v jednotlivých nádobách o více než pěti litrech, určených k zásobování zařízení společného stravování,
- výrobků pekárenského odvětví, které jsou vzhledem ke své povaze obvykle spotřebovány do 24 hodin od výroby,
- octa,
- jedlé soli,
- cukru v pevné formě,
- cukrovinek sestávajících téměř výhradně z ochucených a/nebo přibarvených cukrů,
- žvýkaček a podobných výrobků ke žvýkání,
- balení jednotlivých porcí zmrzliny.

2. Datum spotřeby uvedené slovy „spotřebujte do“ se uvádí takto:

- a) Před datem se uvede výraz „Spotřebujte do ...“;
- b) Za tímto výrazem následuje:
 - buď vlastní datum, nebo
 - odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě.

Za těmito údaji následuje popis podmínek uchování, které musí být dodrženy.

- c) Datum se skládá z nekódovaného tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.

PŘÍLOHA X

OBSAH ALKOHOLU

Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových se vyjadřuje číslem s nejméně jedním desetinným místem. Po něm následuje symbol „% obj.“ a může mu předcházet slovo „alkohol“ nebo zkratka „alk.“.

Obsah alkoholu se stanoví při teplotě 20° C.

Při uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových jsou přípustné kladné a záporné odchylky vyjádřené v absolutních hodnotách uvedené v následující tabulce. Tyto odchylky se použijí, aniž jsou dotčeny odchylky vyplývající z metod rozboru používaných ke stanovení obsahu alkoholu.

<i>Popis nápoje</i>	<i>Kladná nebo záporná odchylka</i>
1. Pivo o obsahu alkoholu nejvýše 5,5 % objemového; nápoje položky 22.07 B II společného celního sazebníku a vyrobené z hroznů	0,5 % objemových
2. Pivo o obsahu alkoholu vyšším než 5,5 % objemového; nápoje položky 22.07 B I společného celního sazebníku a vyrobené z hroznů; jablečné víno (cidre) a hruškové víno (perry/poiré) a ostatní podobné zkvašené nápoje vyrobené z jiného ovoce než z hroznů, též perlivé nebo šumivé; nápoje ze zkvašeného medu	1 % objemové
3. Nápoje obsahující macerované ovoce nebo části rostlin	1,5 % objemových
4. Všechny ostatní nápoje o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových	0,3 % objemových

PŘÍLOHA XI
REFERENČNÍ PŘÍJMY

ČÁST A – REFERENČNÍ PŘÍJMY VITAMÍNŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK (U DOSPĚLÝCH OSOB)

1. Vitamíny a minerální látky, které mohou být uváděny, a jejich doporučené denní dávky (RDA)

Vitamin A (μg)	800	Vitamin B12 (μg)	1
Vitamin D (μg)	5	Biotin (mg)	0,15
Vitamin E (mg)	10	Kyselina pantotenová (mg)	6
Vitamin C (mg)	60		800
Thiamin (mg)	1,4	Vápník (mg)	800
Riboflavin (mg)	1,6	Fosfor (mg)	14
Niacin (mg)	18	Železo (mg)	300
Vitamin B6 (mg)	2	Hořčík (mg)	15
Folacin (μg)	200	Zinek (mg)	150
		Jód (μg)	

2. Významné množství vitamínů a minerálních látek

Zpravidla má být při stanovení významného množství uvažováno 15 % doporučené dávky uvedené v bodě 1, obsažených ve 100 g nebo ve 100 ml nebo v jednom balení, pokud toto balení obsahuje pouze jednu porci.

ČÁST B – REFERENČNÍ PŘÍJMY PRO ENERGETICKOU HODNOTU A VYBRANÉ ŽIVINY KROMĚ VITAMÍNŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK (U DOSPĚLÝCH OSOB)

Energetická hodnota nebo název živiny	Referenční příjem
Energetická hodnota	8400 kJ (2000 kcal)
Tuk celkem	70 g
Nasycené mastné kyseliny	20 g
Sacharidy	230 g
Cukry	90 g
Sůl	6 g

PŘÍLOHA XII

PŘEVODNÍ FAKTORY

PŘEVODNÍ FAKTORY PRO VÝPOČET ENERGETICKÉ HODNOTY

Udávaná energetická hodnota se vypočítá pomocí těchto převodních faktorů:

— sacharidy (s výjimkou polyalkoholů)	4 kcal/g —17 kJ/g
— polyalkoholy	2,4 kcal/g —10 kJ/g
— bílkoviny	4 kcal/g —17 kJ/g
— tuky	9 kcal/g —37 kJ/g
— salatrimy	6 kcal/g — 25 kJ/g
— alkohol (ethanol)	7 kcal/g —29 kJ/g
— organické kyseliny	3 kcal/g — 13 kJ/g

PŘÍLOHA XIII

VYJÁDŘENÍ A ZPŮSOB UVEDENÍ NUTRIČNÍCH ÚDAJŮ

ČÁST A – VYJÁDŘENÍ NUTRIČNÍCH ÚDAJŮ

Při uvádění nutričních údajů se použijí tyto jednotky:

— energie	kJ a kcal
— tuky	gramy (g)
— sacharidy	
— vláknina	
— bílkoviny	
— sůl	
— vitamíny a minerální látky	jednotky uvedené v bodě 1 části A přílohy XI
— ostatní látky	jednotky příslušné pro jednotlivé dotyčné látky

ČÁST B – POŘADÍ UVÁDĚNÍ NUTRIČNÍCH ÚDAJŮ SLOŽEK U SACHARIDŮ A TUKŮ

1. Pokud jsou uváděny polyalkoholy a/nebo škrob, uspořádají se tyto údaje v tomto pořadí:

sacharidy	g
z toho:	
— cukry	g
— polyalkoholy	g
— škrob	g

2. Pokud je uváděn obsah a/nebo typ mastných kyselin, uspořádají se tyto údaje v tomto pořadí:

tuky	g
z toho:	
— nasycené mastné kyseliny	g
— trans-tuky	g
— mononenasyčené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)	g
— polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)	g

ČÁST C – POŘADÍ UVÁDĚNÍ ENERGETICKÉ HODNOTY A ŽIVIN V NUTRIČNÍCH ÚDAJÍCH

Údaje o energetické hodnotě případně živinách se uvádějí v tomto pořadí:

energetická hodnota	kJ a kcal
tuky	g
z toho	
— nasycené mastné kyseliny	g
— trans-tuky	g
— mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)	g
— polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)	g
sacharidy	g
z toho	
— cukry	g
— polyalkoholy	g
— škrob	g
vláknina	g
bílkoviny	g
sůl	g
vitamíny a minerální látky	jednotky uvedené v bodě 1 části A přílohy XI

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. NÁZEV NÁVRHU:

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům

2. RÁMEC ABM/ABB

Oblast politiky a související aktivity, kterých se návrh týká: Zdraví a ochrana spotřebitele – bezpečnost potravin, zdraví zvířat, dobré životní podmínky zvířat a zdraví rostlin

3. ROZPOČTOVÉ LINIE

3.1. Rozpočtové linie (provozní linie a související linie na technickou a administrativní pomoc) (ex – linie B.A) včetně okruhů:

Žádné finanční dopady

3.2. Doba trvání akce a finančního dopadu:

časově neomezeno

3.3. Rozpočtové charakteristiky:

Rozpočtová linie	Druh výdajů		Nové	Příspěvek ESVO	Příspěvky od kandidátských zemí	Okruh ve finančním výhledu

4. SHRUTÍ ZDROJŮ

4.1. Finanční zdroje

4.1.1. Shrnutí položek závazků (PZ) a položek plateb (PP)

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh výdajů	oddíl č.		Rok n	n 1	n 2	n 3	n +4	n + 5 a násled.	Celkem
-------------	----------	--	-------	-----	-----	-----	------	-----------------	--------

Provozní výdaje⁴¹

Položky závazků (PZ)	8.1	a							
Položky plateb (PP)		b							

Administrativní výdaje jako součást referenční částky⁴²

Technická a administrativní pomoc (NP)	8.2.4	c							
--	-------	---	--	--	--	--	--	--	--

CELKOVÁ REFERENČNÍ ČÁSTKA

Položky závazků		a+c							
Položky plateb		b+c							

Administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky⁴³

Lidské zdroje a související výdaje (NP)	8.2.5	d							
Administrativní náklady, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů, nezahrnuté do referenční částky (NP)	8.2.6	e							

Celkové orientační finanční náklady zásahu

⁴¹ Výdaje, které nespádají pod kapitolu xx 01 příslušné hlavy xx.

⁴² Výdaje v rámci článku xx 01 04 hlavy xx.

⁴³ Výdaje v rámci kapitoly xx 01 kromě článků xx 01 04 nebo xx 01 05.

PZ CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		a+c +d +e							
PP CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		b+c +d +e							

Spoluúčast

Pokud financování návrhu předpokládá spoluúčast členského státu či jiných subjektů (uveďte, o které se jedná), je třeba v níže uvedené tabulce vyplnit odhadovanou výši finanční spoluúčasti (pokud se předpokládá finanční spoluúčast jiných subjektů, lze doplnit další řádky):

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Spolufinancující subjekt		Rok n	n 1	n 2	n 3	n +4	n + 5 a násl.	Celkem
.....	f							
PZ CELKEM včetně spolufinancování	a+c +d +e +f							

4.1.2. Soulad s finančním plánem

- Návrh je v souladu se stávajícím finančním plánem.
- Návrh si vyžádá změnu plánu a úpravu příslušného okruhu finančního výhledu.
- Návrh může vyžadovat použití ustanovení interinstitucionální dohody⁴⁴ (tj. nástroje pro flexibilitu nebo revizi finančního výhledu).

⁴⁴ Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

4.1.3. Finanční dopady na straně příjmů

X Návrh nemá žádné finanční dopady na příjmy

Návrh má finanční dopady na příjmy s následujícím účinkem:

v milionech EUR (zaokrouhлено na 1 desetinné místo)

Rozpočtová linie	Příjem	Před akcí (Rok n-1)	Situace po akci							
			Rok n	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ⁴⁵		
	a) Příjmy v absolutním vyjádření									
	b) Změna v příjmech	Δ								

4.2. Lidské zdroje – pracovníci na plný úvazek (včetně úředníků, dočasných zaměstnanců a externích pracovníků) – viz podrobnosti v bodě 8.2.1.

Roční potřeba	Rok n	n 1	n 2	n 3	n +4	n + 5 a násl.
Celkový objem lidských zdrojů						

5. CHARAKTERISTIKY A CÍLE

Podrobné souvislosti návrhu jsou vyžadovány v důvodové zprávě. Tato část legislativního finančního výkazu by měla obsahovat následující doplňující informace:

5.1. Potřeba, která má být uspokojena v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Navrhované nařízení o poskytování informací o potravinách spotřebitelům přepracovává a aktualizuje stávající pravidla pro označování potravin, která jsou použitelná pro potraviny obecně. Zavádí pružný mechanismus řízení zdola, který by umožnil zúčastněným stranám inovovat označování potravin a přizpůsobit pravidla označování různým a průběžně se měnícím trhům a požadavkům spotřebitelů.

⁴⁵ V případě potřeby, např. potrvá-li akce déle než 6 let, je třeba doplnit další sloupce.

Spolu s obecnými ustanoveními v oblasti označování potravin jsou přepracována i pravidla nutričního označování. Návrh zavádí povinné nutriční označování v hlavním zorném poli etikety potravin a umožňuje rozvoj osvědčených postupů v oblasti uvádění údajů o výživové hodnotě.

Pro zavedení nových pravidel bylo stanoveno přechodné období tři let.

5.2. Přidaná hodnota zásahu ze strany Společenství, provázanost návrhu s dalšími finančními nástroji a možná synergie

5.3. Cíle, očekávané výsledky a související ukazatele návrhu v kontextu rámce ABM

Hlavní cíle právního předpisu jsou:

- umožnit spotřebitelům informovaný, bezpečný, zdravý a udržitelný výběr potravin,
- poskytovat spotřebitelům podstatné, užitečné a právem očekávané informace,
- zajistit plynulé fungování vnitřního trhu,
- podporovat tržní prostředí podporující hospodářskou soutěž.

S ohledem na uvedené hlavní cíle odráží široká oblast působnosti revize tyto specifické cíle:

- v poskytování informací zajistit konzistenci a přehlednost,
- chránit zdraví spotřebitelů a zabývat se specifickými požadavky spotřebitelů na informace,
- zabránit označování, které uvádí spotřebitele v omyl,
- umožnit inovace ve výrobním odvětví, které výrobcům umožní označování využít k propagaci svých výrobků.

Budou sledovány tyto ukazatele: oznámení členských států ohledně vnitrostátních systémů, které se týkají poskytování informací o potravinách spotřebitelům.

5.4. Způsob provádění (orientační)

Uveďte způsob⁴⁶ realizace akce.

X Centralizované řízení

X přímo ze strany Komise

⁴⁶ Zvolíte-li více než jeden způsob, uveďte další podrobnosti v části „příslušné poznámky“ tohoto bodu.

- nepřímo na základě pověření pro:
 - výkonné agentury
 - subjekty, které Společenství zřídila, uvedené v článku 185 finančního nařízení
 - vnitrostátní veřejné subjekty / subjekty pověřené veřejnou službou
- Sdílené nebo decentralizované řízení
 - spolu s členskými státy
 - spolu se třetími zeměmi
- Společné řízení s mezinárodními organizacemi (uved'te s kterými)

Příslušné poznámky:

6. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

6.1. Monitorovací systém

Obecné zásady monitorování právních předpisů o označování potravin jsou obsaženy v nařízení (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách týkajících se krmiv a potravin. Uvedené nařízení uvádí, že členské státy účinně provádějí požadavky právních předpisů v oblasti potravin. Komise (Potravinový a veterinární úřad) kontroluje jejich náležité uplatňování členskými státy.

Monitorování by prováděla Komise a členské státy například prostřednictvím zpráv členských států, nevládních organizací a vlastních monitorovacích činností daného odvětví.

6.2. Hodnocení

6.2.1. *Hodnocení předem (ex-ante)*

6.2.2. *Opatření přijatá po průběžném / následném hodnocení (ex post) (na základě podobných zkušeností z minulosti)*

6.2.3. *Podmínky a periodičita budoucího hodnocení*

Komise by měla provést hodnocení tohoto nového právního předpisu 5 až 7 let po jeho úplném používání, aby posoudila jeho význam z hlediska potřeb zúčastněných stran. Toto hodnocení by se mělo zejména zaměřit na zavádění a účinnost vnitrostátních systémů vzhledem ke stanovení potřeby pravidel Společenství týkajících se aspektů, pro něž byly přijaty nezávazné systémy v jednotlivých členských státech.

7. OPATŘENÍ PROTI PODVODŮM

8. PODROBNOSTI O ZDROJÍCH

8.1. Cíle návrhu z hlediska jejich finanční náročnosti

Položky závazků v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

(Je třeba uvést cílové okruhy, akce a výstupy)	Druh výstupu	Prům. nákl.	Rok n		Rok n+1		Rok n+2		Rok n+3		Rok n+4		Rok n+5 a násl.		CELKEM	
			Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem
OPERATIVNÍ CÍL Č.1 ⁴⁷																
NÁKLADY CELKEM																

⁴⁷ Jak je popsáno v bodě 5.3.

8.2. Administrativní výdaje

8.2.1. Počet a druh lidských zdrojů

Pracovní místa		Zaměstnanci využití k řízení akce ze stávajících a/nebo dodatečných zdrojů (počet pracovních míst/plných pracovních úvazků)					
		Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci ⁴⁸ (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2
Zaměstnanci financování ⁴⁹ podle čl. XX 01 02							
Ostatní zaměstnanci ⁵⁰ financování podle čl. XX 01 04/05							
CELKEM		4,7	4,7	4,7	4,7	4,7	4,7

8.2.2. Popis úkolů, které vyplývají z akce

Provádění nařízení, např. přijetí pokynů a prováděcích opatření, správa oznámení vnitrostátních opatření v konzultaci se Stálým výborem pro potravinový řetězec a zdraví zvířat. Komise též usnadní výměnu informací mezi členskými státy a vlastními útvary v oblasti vnitrostátních systémů a zpřístupní veřejnosti podrobnosti o těchto systémech a bude monitorovat jejich rozvoj a používání.

⁴⁸ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční částce.

⁴⁹ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční částce.

⁵⁰ Tyto náklady jsou zahrnuty do referenční částky.

8.2.3. Původ lidských zdrojů (statutární pracovní místa)

V případě více zdrojů uveďte vždy počet pracovních míst podle původu

- Pracovní místa vyčleněná v současnosti na řízení programu, který má být nahrazen nebo prodloužen.
- Pracovní místa předběžně vyčleněná v rámci procesu RSP/PNR na rok n
- Pracovní místa, o něž je třeba požádat v příštím procesu RSP/PNR
- Pracovní místa, jež mají být obsazena převedením stávajících zdrojů v rámci řídicího útvaru (interní přeobsazování)
- Pracovní místa požadovaná pro rok n, avšak neplánovaná v procesu RSP/PNR dotyčného roku

~~8.2.4. Další administrativní výdaje zahrnuté v referenční části (XX 01 04/05 – Výdaje na správu a řízení)~~

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Rozpočtová linie (číslo a okruh)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 a násl.	CELK EM
1. Technická a administrativní pomoc (včetně souvisejících personálních nákladů)							
Výkonné agentury ⁵¹							
Další technická a administrativní pomoc							
- interní (intra muros)							
- externí (extra muros)							
Technická a administrativní pomoc celkem							

⁵¹ Měl by být uveden odkaz na konkrétní legislativní finanční výkaz dotyčných výkonných agentur.

8.2.5. ~~Finanční náklady na lidské zdroje a související náklady nezahrnuté v referenční části~~

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh lidských zdrojů	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 a násl.
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci (XX 01 01)						
Zaměstnanci financovaní podle čl. XX 01 02 (pomocní pracovníci, přidělení národní odborníci, smluvní zaměstnanci, atd.) (upřesněte rozpočtovou linii)						
Náklady na lidské zdroje a související náklady celkem (NEZAHRNUTÉ do referenční části)						

Výpočet – Úředníci a dočasní zaměstnanci

Případně by měl být uveden odkaz na bod 8.2.1

Výpočet – Zaměstnanci financovaní podle článku XX 01 02

Případně by měl být uveden odkaz na bod 8.2.1

8.2.6. Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 a násl.	CELKE M
XX 01 02 11 01 – Služební cesty							
XX 01 02 11 02 – Schůze a konference							
XX 01 02 11 03 – Výbory ⁵²							
XX 01 02 11 04 – Studie a konzultace							
XX 01 02 11 05 – Informační systémy							
2. Ostatní výdaje na řízení celkem (XX 01 02 11)							
3. Ostatní výdaje administrativního charakteru (upřesněte i s odkazem na rozpočtovou linii)							
Administrativní výdaje celkem, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů (NEZAHRNUTÉ do referenční částky)							

Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky

⁵² Uveďte přesně druh výboru a skupinu, do níž náleží.